

JIHOČESKÁ UNIVERZITA V ČESKÝCH BUDĚJOVICÍCH
FILOZOFICKÁ FAKULTA
ÚSTAV ROMANISTIKY

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

**KOMPARATIVNÍ ANALÝZA POSTAVENÍ A ČINNOSTI
VELVYSLANECTVÍ ČESKÉ REPUBLIKY V BRUSELU A
STÁLÉHO ZASTOUPENÍ ČESKÉ REPUBLIKY PŘI
EVROPSKÉ UNII**

Vedoucí práce: JUDr. Mgr. Ivo Petřů, Ph.D.

Autorka práce: Iveta Kušičková

Studijní obor: FJEMO

Ročník: 4.

2013

Prohlašuji, že svoji bakalářskou práci jsem vypracovala samostatně pouze s použitím pramenů a literatury uvedených v seznamu citované literatury.

Prohlašuji, že v souladu s § 47b zákona č. 111/1998 Sb. v platném znění souhlasím se zveřejněním své bakalářské práce, a to v nezkrácené podobě elektronickou cestou ve veřejně přístupné části databáze STAG provozované Jihočeskou univerzitou v Českých Budějovicích na jejích internetových stránkách, a to se zachováním mého autorského práva k odevzdanému textu této kvalifikační práce. Souhlasím dále s tím, aby toutéž elektronickou cestou byly v souladu s uvedeným ustanovením zákona č. 111/1998 Sb. zveřejněny posudky školitele a oponent práce i záznam o průběhu a výsledku obhajoby kvalifikační práce. Rovněž souhlasím s porovnáním textu mé kvalifikační práce s databází kvalifikačních prací Theses.cz provozovanou Národním registrem vysokoškolských kvalifikačních prací a systémem na odhalování plagiátů.

České Budějovice, 11.1.2013

.....
Iveta Kušičková

Tímto bych ráda poděkovala panu JUDr. Mgr. Ivo Petřů, Ph.D. za jeho cenné rady a trpělivost, které mi při psaní práce věnoval.

Ráda bych touto cestou poděkovala i Velvyslanectví České republiky v Bruselu, Stálému zastoupení České republiky při Evropské unii a Ministerstvu zahraničních věcí České republiky za jejich ochotu a trpělivost odpovídat na mé nesčetné otázky.

Anotace

Tématem této bakalářské práce je Komparativní analýza postavení a činnosti Velvyslanectví České republiky v Bruselu a Stálého zastoupení České republiky při Evropské unii.

Celá práce se pohybuje v oblasti diplomacie. Je rozdělena do kapitol. První část je věnována obecným informacím o Belgickém království. Dále jsou zmíněné informace o každém aspektu týkající se institucí – od jejich historie, přes právní rámec až po činnost a organizační strukturu. Jsou zde zahrnuty i informace z oblasti diplomacie, jež slouží pro lepší pochopení celé problematiky.

Annotation

The topic of this bachelor thesis is Comparative analysis of the position and activity of Embassy of the Czech Republic in Brussels and Permanent representation of the Czech Republic to the European Union.

This thesis is focused on diplomacy. It is divided into chapters. Firstly general information about the Kingdom of Belgium is described. Then there is mentioned information about particular aspects of each institution. That means from their history, legal framework to their activities and organization. To better understand the whole issue information from the field of diplomacy is involved in this thesis.

Obsah

Úvod.....	8
1 Základní informace o Belgii.....	10
1.1 Obecné informace	10
1.2 Administrativní členění.....	11
1.2.1 Regiony	11
1.2.2 Společenství	12
1.3 Shrnutí.....	12
2 Historie.....	14
2.1 Vznik velvyslanectví České republiky v Bruselu	14
2.2 Vznik Stálého zastoupení České republiky při Evropské unii, neboli počátek vstupu České republiky do Evropské unie.....	15
2.3 Shrnutí.....	16
3 Právní rámec	18
3.1 Právní rámec Velvyslanectví České republiky v Bruselu	18
3.1.1 Vídeňská úmluva o diplomatických stycích.....	18
3.1.2 Vídeňská úmluva o konzulárních stycích.....	20
3.2 Právní rámec Stálého zastoupení České republiky při Evropské unii.....	23
3.3 Shrnutí.....	24
4 Činnost.....	25
4.1 Velvyslanectví České republiky v Bruselu	25
4.1.2 Úkoly velvyslanectví.....	26
4.2 Stálé zastoupení České republiky při Evropské unii	26
4.2.2 Úkoly SZ.....	28
4.3 Shrnutí.....	29
5 Organizační struktura.....	30
5.1 Organizační struktura Velvyslanectví ČR v Bruselu	30
5.1.1 Politická část	30
5.1.2 Konzulární část (konzulární úřad).....	32
5.1.3 Honorární konzulové:.....	33
5.1.4 Honorární konzuláty v Belgii.....	35
5.1.5 Počet zaměstnanců a vliv současné hospodářské krize	35
5.2 Organizační struktura Stálého zastoupení České republiky při EU	35

5.2.1 Právní a komunikační úsek	36
5.2.2 Úsek finanční a obchodní politiky	36
5.2.3 Úsek justice a vnitra	37
5.2.4 Úsek zemědělství a životního prostředí	37
5.2.5 Úsek sektorových agend A.....	37
5.2.6 Úsek sektorových agend B.....	38
5.2.7 Úsek vnějších vztahů.....	38
5.2.8 Úsek společné zahraniční a bezpečnostní politiky	38
5.2.9 Vojenský úsek	39
5.2.10 Počet zaměstnanců a vliv současné hospodářské krize	39
5.3 Shrnutí	39
6 Diplomatické hodnosti a funkce.....	40
6.1 Vybrané funkce diplomatů.....	40
6.2 Hodnosti na konzulátu	42
6.3 Shrnutí	42
7 Překladatelské zvláštnosti	43
7.1 Vybrané výrazy:	46
7.2 Vliv francouzštiny na vývoj českého jazyka:.....	47
Závěr	48
Přílohy.....	51
Příloha 1: Bilaterální smlouvy uzavřené mezi Belgickým královstvím a Českou republikou	51
Příloha 2: Seznam šéfů na Velvyslanectví České republiky v Bruselu.....	53
Příloha 3: Seznam šéfů na Stálém zastoupení České republiky při EU	54
Příloha 4: Část diplomatické nóty z roku 1920.....	55
Příloha 5: Část politické zprávy z Bruselu 1	56
Příloha 6: Část politické zprávy z Bruselu 2.....	57
Příloha 7: Část politické zprávy z Bruselu 3.....	58
Příloha 8: Usnesení vlády České republiky č. 208 z roku 2002.....	59
Résumé.....	61
Zdroje:.....	63

Úvod

Oblast diplomacie je velice zajímavá, avšak problematická. Jednou ze složitostí je nedostatek konkrétních informací, protože se na diplomacii vztahuje ochranná lhůta. Je to tedy oblast, která je podobně jako bezpečnost, střežena státem a konkrétní informace patří výlučně do interních zdrojů státu. Dokonce i informace za posledních 30 let jsou dle zákona o archivnictví nepřístupné veřejnosti.¹ I přes tuto nepříjemnost byl výběr tématu záměrný. Na jedné z institucí, konkrétně na Velvyslanectví České republiky v Bruselu, jsem absolvovala studijní stáž. Díky mé stáži mohu alespoň z úhlu jedné instituce porovnávat svůj pohled s teorií.

Ve své práci budu vycházet jak z knižních, tak i z internetových a ústních zdrojů. Při tvorbě jednotlivých kapitol, budu používat nejen primární zdroje (např. smlouvy i v původním francouzském znění, politické zprávy z Bruselu, diplomatické nóty), ale i sekundární zdroje z různých oborů (např. *Zamyšlení nad českou diplomacií* od Alexandra Orta).

Záměrem mé práce bude porovnat postavení a činnost Stálého zastoupení České republiky při Evropské unii (dále i SZ) a Velvyslanectví České republiky v Bruselu (dále i velvyslanectví), tudíž najít vzájemné rozdíly nebo podobnosti. Stanovuji si i druhotný cíl a to poukázat na jazykové „zvláštnosti“ v překladech termínů (z francouzštiny do češtiny) v oblasti diplomacie. Důvodem je skutečnost, že studuji filologii a že francouzština byla a stále je jedním z diplomatických jazyků.

K tomu, abych naplnila cíle, bude moje práce čítat celkem sedm kapitol. U každé kapitoly budu uvádět podkapitolu *Shrnutí*, abych poukázala na nalezené rozdílnosti nebo případné shody.

Svoji bakalářskou práci začnu uvedením informací o Belgickém království (dále i Belgie). Vzhledem k tomu, že obě instituce mají sídlo v Bruselu, tak v první kapitole osvětlím složitý správní systém Belgie.

Následující kapitola bude zaměřena na historii těchto dvou institucí. Cílem této kapitoly je zjistit, kdy obě instituce vznikly, a najít důvody, proč vznikly zrovna v tu dobu.

V kapitole tři budu zkoumat právní rámec velvyslanectví a SZ. Při tvorbě kapitoly budu vycházet z hypotézy, že právní rámec obou institucí upravuje výlučně mezinárodní právo.

---

¹LIŠKOVÁ, J. Archiv Ministerstvo zahraničních věcí České republiky. *Ústní zdroj*. [cit. 2012-10-12].

Čtvrtá kapitola je věnována činnostem institucí. Kapitola patří ke stěžejním, protože předpokládám, že základní rozdíl mezi oběma institucemi bude v jejich náplni. Při tvorbě čtvrté kapitoly budu používat jako zdroj nejen oficiální stránky obou institucí, ale i informace mně poskytnutých SZ, velvyslanectvím a Ministerstvem zahraničních věcí České republiky.

V následující kapitole budu rozebírat organizační strukturu velvyslanectví a SZ. Pro naplnění cíle práce budu u zmíněné kapitoly používat jako zdroj převážně oficiální stránky institucí, ústní zdroje a osobní zkušenost. Předpokládám, že rozdíly zde budou veliké.

Šestá kapitola se bude věnovat diplomatickým hodnostem a funkcím, protože se moje práce zabývá diplomacií.

Poslední kapitola se bude zabývat překladatelskými „zvláštnostmi“ z oblasti diplomacie. Vyberu termíny, které budu blíže rozebírat. Ty budou zároveň součástí česko-francouzského glosáře. V této kapitole bude mým dalším cílem najít ve vybraných politických zprávách Vyslanectví Československé republiky v Bruselu taková slova, ze kterých je patrné, že původní slovo pochází z francouzštiny, abych poukázala na skutečnost, jaký veliký jazykový vliv měla francouzština v oblasti diplomacie. Tato fakta poslouží k naplnění mého druhotného cíle.

Na závěr shrnu zjištěné poznatky vyplývající z předchozích kapitol.

Součástí mé bakalářské práce budou i různé přílohy, ve kterých pro příklad uvedu verbální nótu ve francouzštině zaslanou tehdejšímu ministru zahraničí Eduardu Benešovi z roku 1920, která poslouží jako názorná ukázka, nebo části vybraných politických zpráv zaslané na domácí ministerstvo z Vyslanectví Československé republiky v Bruselu a další.

1 Základní informace o Belgii

V této kapitole je slovo *communauté* překládáno jako *společenství*, protože v oficiálních dokumentech (např. smlouvy) nebo na oficiálních stránkách o Evropské unii je toto slovo ve stejné souvislosti překládáno taktéž jako *společenství*.

1.1 Obecné informace²

Oficiální název státu je Belgické království (nizozemsky Koninkrijk België, francouzsky Royaume de Belgique). Jedná se o federální konstituční monarchii s hlavním městem Brusel. Belgické království se geograficky rozprostírá v západní Evropě a hraničí na jihu s Francií, na severu s Nizozemskem a na východě s Německem a Lucemburskem. Na západě je omýváno Severním mořem (viz Obrázek 1 níže).

Obrázek 1:³

Zdroj: wikipedia.com

Počet obyvatel je srovnatelný s Českou republikou, avšak na 2,5x menší rozloze. V roce 2011 jeho stav dosahoval 10 951 266 obyvatel.⁴ V čele státu stojí král Albert II. V Belgii jsou celkem 3 úřední jazyky a to francouzština, která je nejrozšířenější, nizozemština a němčina. Hlavní město Brusel je zvláštní tím, že vše musí být dvojjazyčné (tzn. veškeré nápisy, značení, dokonce i úředníci pracující ve státní správě mají povinnost být bilingvní – to jest mluvit jak francouzsky, tak nizozemsky).

² Dostupné z: <http://www.businessinfo.cz/cs/zahranicni-obchod-eu/teritorialni-informace-zeme/belgie.html>. [cit. 2012-10-08].

³ Dostupné z: <http://cs.wikipedia.org/wiki/Soubor:Belgie-mapa.PNG> [cit. 2013-11-01].

⁴ Dostupné z: http://economie.fgov.be/fr/modules/publications/statistiques/population/population_-_chiffres_population_1990-2010.jsp. [cit. 2013-01-01].

1.2 Administrativní členění⁵

Belgie je rozdělena na tři regiony a to na region Brusel, Vlámský region a Valonský region. Regiony stojí na stejné úrovni jako je úroveň federálního státu. Belgie se dále dělí na tři společenství – Francouzské společenství, Vlámské společenství a Germanofonní. Společenství stojí rovněž na stejné úrovni jako federální stát.

Belgie se rozděluje i na provincie (viz Obrázek 2 na straně 13) – menší administrativní celky. Těch je celkem deset + administrativní obvod hlavního města Brusel, a to jmenovitě v původním znění:

- Province de Luxembourg
- Arrondissement administratif de Bruxelles-Capitale
- Province du Brabant wallon
- Province du Brabant flamand
- Province de Namur
- Province de Flandre occidentale
- Province de Flandre orientale
- Province de Liège
- Province du Limbourg
- Province du Hainaut
- Province d'Anvers

Provincií bylo dříve devět, avšak čtvrtá státní reforma nahradila původní Brabantskou provincii dvěma novými provinciemi a to Vlámským Brabantem (Brabant flamand) a Valonským Brabantem (Brabant wallon). Výše zmíněné rozdělení Brabantu je účinné od prvního ledna 1995. Od tohoto data se region hlavního města Brusel nerozděluje na provincie (má tzv. ochranu).

1.2.1 Regiony⁶

Jak je výše zmíněno, Belgie se skládá ze tří regionů. Jejich pravomoci byly postupně posilovány dle fází státních reforem. V Belgii probíhalo od roku 1970 celkem 5 státních reforem, které nakonec vedly k vytvoření federace. Během druhé státní

---

⁵ Dostupné z: http://www.belgium.be/fr/la_belgique/pouvoirs_publics/la_belgique_federale. [cit. 2013-01-02].

⁶ Dostupné z: http://www.belgium.be/fr/la_belgique/pouvoirs_publics/regions/. [cit. 2013-01-02].

reformy v roce 1980 si Valonský i Vlámský region vytvořily vlastní parlament i vládu. Region hlavního města Brusel si vytvořil své vlastní instituce během třetí státní reformy, která probíhala v letech 1988 – 1989. Ve Vlámku jsou exekutivní a legislativní orgány, tudíž parlament a vláda, společné jak pro Vlámský region, tak pro Vlámské společenství. Pátá (poslední) státní reforma (rovněž nazývána Lambermontská dohoda) převedla nespočet pravomocí na regiony např. v oblasti zemědělství, mořského rybolovu atd. Volby do regionálních parlamentů se uskutečňují každých pět let.

1.2.2 Společenství⁷

Společenství se rozdělují dle jazykové příslušnosti. Francouzské společenství se nachází ve valonské části a v Bruselu, Vlámské společenství ve vlámské části a v Bruselu, Germanofonní společenství se nachází pouze v provincii Liège (viz Obrázek 2). Rovněž společenství mají vlastní parlament i vládu.

1.3 Shrnutí

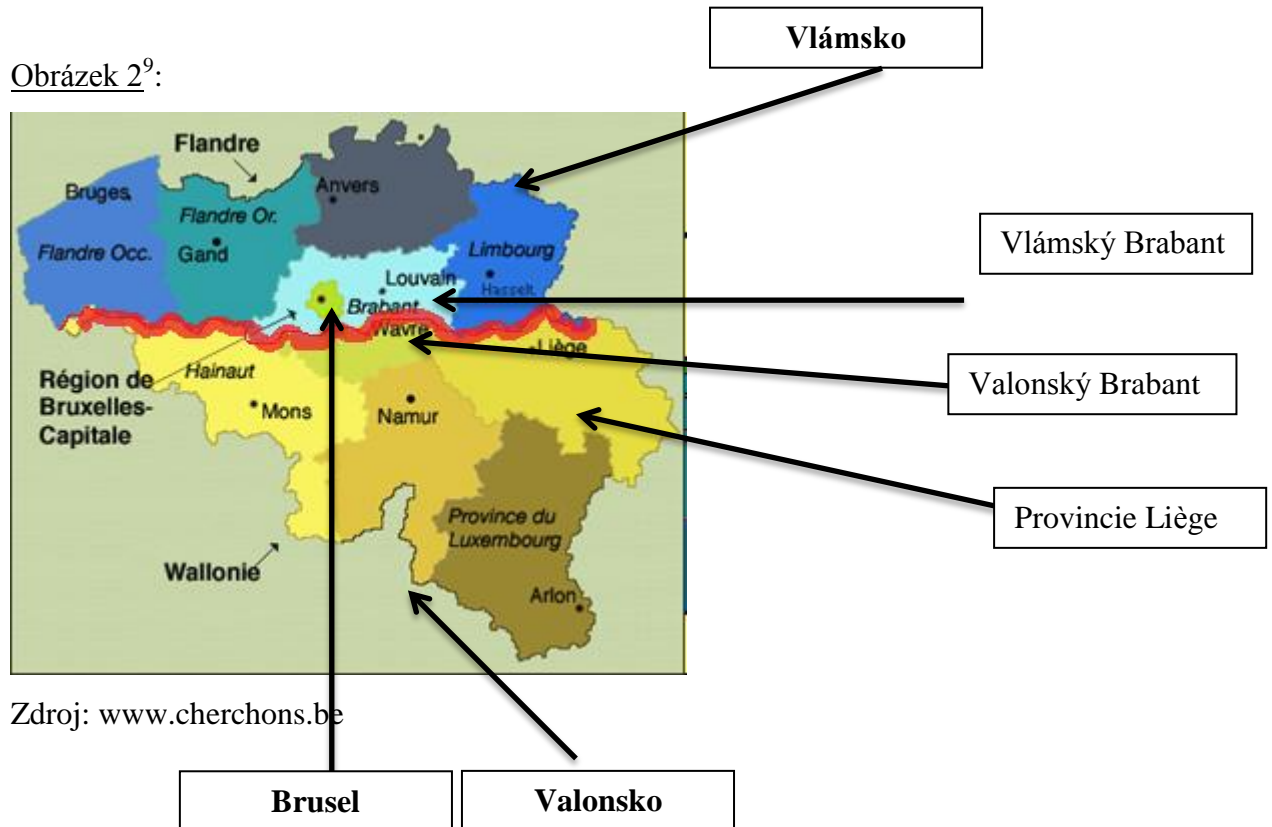
Jak lze vidět, belgický systém je složitý. Belgie má tedy celkem 6 parlamentů a vlád – federální, Valonského regionu a společenství, Vlámského regionu (resp. společenství – dohromady mají jednu společnou vládu a parlament – viz výše), Germanofonního společenství a regionu hlavního města Brusel. Federální stát, regiony a společenství nejsou vůči sobě v hierarchickém vztahu, ale stojí na stejné úrovni.⁸

---

⁷ Dostupné z: http://www.belgium.be/fr/la_belgique/pouvoirs_publics/communautés/. [cit. 2013-01-02].

⁸ Pravděpodobně z důvodu velmi silného separatismu (především mezi Valonskem a Vlámskem).

Obrázek 2⁹:

Zdroj: www.cherchons.be

⁹ Dostupné z: <http://www.cherchons.be/geographie-belgique.php>. [cit. 2012-11-02].

Obrázek 2 ukazuje provinční a regionální rozdělení Belgie. Tlustou červenou čarou jsem oddělila oblasti Vlámka a Valonska. Šipkami jsem naznačila, kde se nachází Vlámský Brabant a Valonský Brabant, region Brusel a kde se nachází provincie Liège (Germanofonní společenství). Vlámský a Valonský Brabant a provincie Liège jsou psány netučně, aby byl zřejmý hierarchický vztah vůči vyznačeným regionům.

2 Historie

V této kapitole bude nejprve popsán vznik velvyslanectví, následovně SZ. Kapitola není zaměřena na výklad historie, a proto se pro pochopení důvodů vzniku institucí předpokládají znalosti o dějinách českého národa od vzniku prvního samostatného státu.

2.1 Vznik velvyslanectví České republiky v Bruselu¹⁰

Úplné prvopočátky navázání vzájemných belgicko-československých vztahů se datují k 28.11.1918, kdy belgický vyslanec v Paříži předal československému ministru zahraničí Eduardu Benešovi diplomatickou nótu, v níž Belgie uznávala prozatímní československou vládu a kde bylo zároveň vysloveno přání navázat vzájemné přátelské vztahy. Dne 24.12.1918 požádal Eduard Beneš belgického ministra zahraničí o souhlas s přijetím úředníka z československého vyslanectví v Paříži. Tohoto úkolu se zmocnil legační rada Vratislav Trčka. Od 11.2.1919 do 5.3.1919 vydával v Belgii certifikáty o československé státní příslušnosti, cestovní doklady a poskytoval informace. I poté, co se vrátil zpět do Paříže, požíval pan Trčka titulu delegát československé vlády u vlády belgické a to až do června roku 1919. V témže období vyslala belgická vláda do Československa zástupce G. de Ramaixe, který dne 3.6.1919 předal své pověřovací listiny na Ministerstvo zahraničí Československé republiky do funkce chargé d'affaires. Předáním pověřovacích listin a jejich přijetím československou vládou se datuje počátek navázání diplomatických styků mezi Belgií a Československem. V červnu taktéž byl do Belgie vyslán Karel Halla, jehož diplomatickým posláním bylo připravit půdu pro zřízení československého diplomatického zastupitelského úřadu. Oficiálně československé vyslanectví (dále vyslanectví ČSR) započalo svoji činnost 21.9.1919, kdy Karel Mečíř, jakožto první vyslanec ČSR, odevzdal své pověřovací listiny belgickému králi.¹¹

---

¹⁰ *Příručka o navázání diplomatických styků a diplomatická zastoupení Československa v cizině a cizích zemí v Československu 1918 – 1985*. Praha: Federální ministerstvo zahraničních věcí, Archivně dokumentační odbor. 1987. Str. 85,86

¹¹ Je zajímavé, že vyslanectví ČSR vzniklo v Belgii relativně krátce po dojednání československých státních hranic (ty byly dojednány v roce 1919). Z toho vyplývá, že ČSR považovala belgicko-československé přátelské vztahy za více než důležité. I když je nutné přiznat, že tyto vztahy nebyly tak prioritní jako např. vztah s Francií. Je to dáno historickými událostmi, kdy např. již zmíněná Francie byla považována za hlavního spojence (člen Dohody – pozn. autorky) v boji o vznik samostatného československého státu. Moji domněnku potvrzují i slova Eduarda Beneše, která pronesl na přednášce na King's college v Londýně v roce 1925 a

Před druhou světovou válkou dne 15.3.1939 byla Belgie donucena odvolat svého vyslance z Prahy. Československé vyslanectví v Bruselu bylo předáno Němcům dne 16.3.1939. Belgická vláda však neuznala mnichovský diktát a tudíž vzájemné vztahy nebyly druhou světovou válkou právně přerušeny. Diplomatické styky byly reálně obnoveny dne 13.12.1940. Belgická exilová vláda v Londýně pověřila pana H. Jaspara, který měl hodnost *chargé d'affaires*¹², aby zastupoval Belgii u československé vlády (exilové vlády v Londýně), protože belgická exilová vláda *nebyla zmocněna zastupovat krále v jeho prerogativě*. Československý vyslanec V. Slavík, který byl od roku 1931 pověřený v Belgii, obnovil diplomatickou misi po příjezdu do Londýna dne 13.7.1941. V roce 1944 se československé vyslanectví přestěhovalo zpět do Bruselu.

V roce 1963, konkrétně v říjnu, se vlády obou zemí rozhodly povýšit svá vyslanectví v Bruselu a v Praze na velvyslanectví, jehož platnost se datuje od 1.11.1963.

2.2 Vznik Stálého zastoupení České republiky při Evropské unii neboli počátek vstupu České republiky do Evropské unie¹³

Prvopočátek vstupu České republiky (dále i ČR) do Evropské unie (dále i EU) započal již v roce 1989, kdy předseda vlády Marián Čalfa poslal předsedovi Komise Evropských společenství Jacquesovi Delorsovi dopis, v němž byl vyjádřen zájem o členství ještě tehdejší Československé socialistické republiky do Evropských společenství (dále ES). Komise ES navrhla tzv. asociační dohody, které měly umožnit zemím bývalého sovětského bloku začlenění do ES. Dne 15.3.1989 vznikla Československá mise při ES. V roce 1991 byla podepsána Evropská dohoda o přidružení České a Slovenské Federativní republiky, Maďarska a Polska k ES.

Ratifikační proces Evropské dohody byl však po rozpadu Československa pozastaven. Po této události byla Československá mise přeměněna na Misi České republiky při ES v Bruselu. V Kodani roku 1993 Evropská rada rozhodla, že asociované země střední a východní Evropy mohou vstoupit do Evropské unie (dále EU), avšak až

---

kteřou nazval *Problém malých národů po světové válce*. Doslovně říká, že *tábor spojenecký se skládal z Francie a Belgie*.

¹² Viz kapitola *Diplomatické hodnosti a funkce*.

¹³ Dostupné z: http://www.mzv.cz/representation_brussels/cz/historie_vstupu_ceske_republiky_do_eu/index.html. [cit. 2012-10-20].

poté, co převezmou veškeré *acquis*.¹⁴ To asociované země mohou až po splnění ekonomických i politických podmínek a budou disponovat dostatečnou soudní i administrativní kapacitou. Roku 1996 podala Česká republika přihlášku ke členství do EU. V roce 1997 Evropská komise vydala materiál nazývaný Agenda 2000 a vydala taktéž Posudky o připravenosti kandidátských zemí. V roce 1998 započala detailní porovnávání české legislativy s evropským právem, tzv. screening.¹⁵ Proces přípravy na členství ČR do EU byl průběžně kontrolován Evropskou komisí (EK) – tzv. monitoring. EK průběžně vydávala hodnotící zprávy o tom, do jaké míry ČR jako kandidátská země postoupila. V roce 2002, těsně před přistoupením do EU, se Mise ČR při EU proměnila ve Stálé zastoupení České republiky při EU. Dne 1.5.2004 ČR společně s dalšími devíti státy přistoupila do nadnárodní unie – Evropské unie.

2.3 Shrnutí

Mezi vznikem velvyslanectví a SZ je časový rozdíl 39 let, avšak mezi započnutím bilaterálních vztahů československo-belgických, tudíž vznikem vyslanectví ČSR, a vznikem Stálé mise Československé socialistické republiky při ES (dále stálá mise) je rozdíl dokonce 70 let. Vyslanectví ČSR v Bruselu vzniklo v roce 1919, velice krátce po vzniku samostatného československého státu. Po vzniku nového státu chtělo Československo buď navázat nové vztahy a to s co největším počtem států, nebo více upevnit již přátelské vztahy (např. s Belgií).

Stálá mise vznikla až v roce 1989, tudíž po tzv. „sametové revoluci.“ Nejprve bylo nutné si uvědomit důvod vzniku stálé mise. Vznikla proto, že se Československá socialistická republika (do roku 1990 měla republika stále tento název) chtěla zapojit do nadnárodní unie, která se v té době nazývala Evropské společenství. Vyvstává tu i otázka, proč stálá mise vznikla až v roce 1989. Nejprve bylo nezbytné si uvědomit, že se myšlenky o společné Evropě začaly výrazněji formovat až po druhé světové válce. Po druhé světové válce byla Evropa rozdělena na dvě části, nastala tzv. dualita Evropy, a to na část západní, kde se formoval kapitalismus, a na část východní, kde se formoval socialismus. Československá republika se vlivem událostí přidala do východní části

---

¹⁴ Znamená to, že se nově přistupující státy zavážou převzít všechna práva a povinnosti sdílené členskými státy EU.

¹⁵ Platí nadřazenost evropského práva před právem národním.

Evropy. To je důvod, proč stálá mise vznikla až poté, co Československá socialistická republika nebyla součástí východního bloku a lidé toužili po obnovení demokracie.

3 Právní rámec

Pro tvorbu třetí kapitoly jsou používány především primární zdroje a to Vídeňská úmluva o diplomatických stycích a Vídeňská úmluva o konzulárních stycích. Jsou zmiňovány převážně takové články, na základě kterých je zřejmá odlišnost právního rámce velvyslanectví a SZ. Aby bylo poukázáno na podobnost právního rámce sledovaných institucí, jsou zmíněny i některé články, ze kterých je patrná shoda.

3.1 Právní rámec Velvyslanectví České republiky v Bruselu

Velvyslanectví se řídí především dvěma smlouvami a to Vídeňskou úmluvou o diplomatických stycích a Vídeňskou úmluvou o konzulárních stycích. Jak stojí ve Vídeňských úmluvách, otázky, které nejsou výslovně upraveny těmito smlouvami, se i nadále řídí mezinárodním právem obyčejovým. Vzájemné česko-belgické vztahy se musí zákonitě řídit i bilaterálními smlouvami (viz Příloha 1)

3.1.1 Vídeňská úmluva o diplomatických stycích¹⁶

Vídeňská úmluva o diplomatických stycích byla vyhotovena dne 18.4.1961, avšak v platnost vstoupila až dne 24.4.1964. Originál této dohody vznikl v pěti jazycích stojících na stejné úrovni a to v angličtině, ve francouzštině, v čínštině, ruštině a španělštině. Obsahuje celkem 53 článků. Úmluva není rozdělena do hlav. V první části úmluvy se vymezují obecné pojmy a setkáváme se se základním vymezením, jako kdo smí být člen diplomatického personálu atd. Další část se zaměřuje na místnosti mise, diplomatickou poštu a dále na diplomatického zástupce. Veliká část úmluvy je věnována výsadám a imunitám diplomatického zástupce.

První významný rozdíl tkví v rozdělení šéfů diplomatické mise. Ti se dle této úmluvy dělí do tří kategorií. „Mezi jednotlivým rozdělením není právní rozdíl, rozdělení vychází z diplomatické etikety.“¹⁷

1) velvyslanci nebo nunciové¹⁸ pověřeni u hlav států, a jiní šéfové misi rovnocenné hodnosti;

---

¹⁶ Dostupné z: <http://smsjm.vse.cz/wp-content/uploads/2008/10/mp4.pdf>.

¹⁷ ČEPELKA, Č., ŠTURMA P. *Mezinárodní právo veřejné*. 1. vydání. Praha: C.H.BECK, 2008, Str. 116.

¹⁸ Např. zástupci z Vatikánu.

- 2) *vyslanci, ministři a internunciové, pověření u hlav států;*
- 3) *chargés d'affaires, pověření u ministrů zahraničních věcí.*

Když se započíná diplomatická mise, je nutné mít souhlas přijímacího státu. V článku 4 se stanoví, že se vysílající stát musí ujistit, že přijímací stát udělil agrément šéfovi diplomatické mise. V tomto článku se taktéž uvádí, že přijímací stát nemusí sdělovat důvody neudělení agrémentu. Udělení agrémentu vyjadřuje, že šéf diplomatické mise byl řádně akreditován u belgického krále a to jest, že přijímací stát (Belgie) souhlasí s touto osobou. Neudělení tohoto agrémentu může být vyjádřením narušení vzájemných přátelských vztahů.

Členové diplomatického personálu by zpravidla měli být občany vysílajícího státu (článek 8). V této úmluvě se výslovně říká, že členové mise nesmějí být voleni z osob přijímacího státu, avšak existuje zde výjimka. Pokud přijímací stát dá k tomuto souhlas, může tak být učiněno, ale za podmínky, že přijímací stát má právo kdykoliv tento souhlas odvolat. Momentálně na velvyslanectví nejsou zaměstnané osoby z řad přijímacího státu.¹⁹

Přijímací stát může kdykoliv, tudíž i před zahájením funkce některého člena diplomatického personálu mise²⁰ nebo šéfa mise, prohlásit tuto osobu za *persona non grata*²¹ nebo člena personálu mise za nepřijatelného.²²

Místnosti diplomatické mise jsou dle této úmluvy nedotknutelné a orgány přijímacího státu nesmí do těchto místností vstoupit bez svolení šéfa mise. V úmluvě se stanoví, že *místnosti mise, jejich zařízení a jiný majetek v nich i dopravní prostředky mise nemohou být předmětem prohlídky, rekvizice, zabavení nebo exekuce*. Další článek stanoví, že např. diplomatická pošta, která se posílá na domácí ministerstvo, nesmí být

---

¹⁹ Možná je to i dáno velmi prostě vysvětlujícím faktem, že český jazyk je poměrně složitější pro lidi, kteří mluví jazykem patřícím do germánské nebo italské větve, přičemž čeština patří do slovanské větve jazyků. I když na druhou stranu v této úmluvě se mluví o otázce občanství, což znamená, že by se teoreticky mohlo jednat o Čecha (dle národnosti), avšak by měl belgické občanství, ne české (získané např. narozením nebo naturalizací). Dalším důvodem může být fakt, že občan cizího státu by nedokázal dostatečně naplnit cíl diplomatické mise, bylo by to v rozporu s jejím zájmem.

²⁰ Diplomatický personál jsou takoví členové, kteří mají diplomatickou hodnost (např. velvyslanec, tajemník atd.)

²¹ Doslova to znamená „*nevítaná osoba*“ nebo-li „*personne n'étant pas la bienvenue*.“

²² Např. pokud přijímací stát odhalí, že člen diplomatického personálu získával informace pro svoji zemi nezákonnými prostředky (působil jako špion).

za žádných okolností otevírána a ani zadržena (ani i když se již nenachází v místnosti mise – pozn. autorky).

Co je v této úmluvě důležité je fakt, že poplatky, které mise vybírá, jsou vyňaty z daňové povinnosti. V praxi to znamená, že pokud diplomatická mise vybírá poplatek za správní úkon (např. vyhotovení žádosti o pas), tak se na to nebude vztahovat povinná daň z přidané hodnoty, neboli jedna forma nepřímé daně.²³

Diplomatičtí zástupci požívají výsady a imunity. Diplomatičtí zástupce je nejen osvobozen od všech daní (konkrétně od celostátních, oblastních, místních, osobních a věcných), ale požívá rovněž výsadu např. osobní nedotknutelnosti. Znamená to, že diplomatický zástupce nesmí být za žádných okolností zatčen nebo zadržen. Přijímací stát má totiž povinnost zajistit, aby diplomatický zástupce neutrpěl újmu na lidské důstojnosti, svobodě atd. Rovněž majetek diplomatického zástupce a jeho korespondence požívají ochranu nedotknutelnosti. Vzhledem k tomu, že majetek diplomatického zástupce je chráněn nedotknutelností, tak se na něj ani nevztahují exekuční opatření. Další výsadou je vynětí z trestní jurisdikce přijímacího státu, což však neznamená, že je vyňat z trestní jurisdikce vysílajícího státu. Diplomatičtí zástupce nemusí ani vypovídat jako svědek.

3.1.2 Vídeňská úmluva o konzulárních stycích²⁴

Vídeňská úmluva o konzulárních stycích byla vyhotovena dne 24.4.1963, ale v platnost vstoupila dne 19.3.1967 (pro tehdejší Československou socialistickou republiku dne 12.4.1968). Originál této dohody vznikl v pěti jazycích mající stejnou platnost a to v angličtině, ve francouzštině, v čínštině, ruštině a španělštině. Obsahuje celkem 79 článků a je rozdělena do pěti hlav.

První část této úmluvy je věnována všeobecným informacím ohledně konzulárních styků jako je např. navázání konzulárních styků, konzulární funkce atd. Hlava II této úmluvy se zaměřuje na výsady a imunity konzulárních úředníků a zaměstnanců, hlava III upravuje funkce, výsady a imunity a další ustanovení ohledně honorárních konzulárních úředníků, hlava následující je věnována opět všeobecným informacím jako je např. zákaz diskriminace mezi státy atd. Hlava V. a zároveň poslední se týká závěrečných ustanovení.

²³ Konzulární funkce vykonávají zpravidla konzulární úřady, avšak podle článku 3 Vídeňské úmluvy o konzulárních stycích je možno vykonávat i diplomatické mise.

²⁴ Dostupné z: <http://smsjm.vse.cz/wp-content/uploads/2008/10/mp4.pdf>. [cit. 2012-10-20].

V článku 1 se opět vymezují jednotlivé pojmy. Kromě pojmů, které jsou zmíněné v kapitole 4, se zde vymezují i pojmy: konzulární úřad, konzulární obvod, konzulární místnosti a konzulární archivy:

- „**Konzulárním úřadem** se myslí generální úřad, konzulát, vícekonzulát nebo konzulární jednatelství;
- **Konzulární obvod** je území určené konzulárnímu úřadu k výkonu konzulárních funkcí;
- **Konzulární místnosti** jsou dle této úmluvy budovy nebo části budov a pozemky k nim příslušející, používané výlučně pro účely konzulárního úřadu, bez ohledu na to, kdo je jejich vlastníkem;
- **konzulárními archivy** se rozumí všechny listiny, dokumenty, korespondence, knihy, filmy, záznamové pásky a rejstříky konzulárního úřadu spolu s šiframi a kódy, kartotékami a kteroukoliv částí zařízení určenou k jejich ochraně a uložení.“²⁵

Vedoucí konzulárních úřadů jsou rozděleni do čtyř skupin. Následující rozdělení má, jako u Vídeňské úmluvy o diplomatických stycích, stejnou právní sílu, rozlišeno je to dle diplomatické etikety, neboli diplomatického stáří (*ancienneté*).

- a) *generální konzulové;*
- b) *konzulové;*
- c) *vícekonzulové;*
- d) *konzulární jednatelé.*

Článek 5 stanovuje funkce konzulárního úřadu. Konzulární úřad obecně chrání zájmy vysílajícího státu, jak fyzické, tak právnické osoby tohoto státu, a to v rozsahu stanoveném mezinárodním právem. Konkrétně např. vydává cestovní doklady státním příslušníkům vysílajícího státu a víza²⁶ osobám přejícím si vycestovat do vysílajícího státu, provádí funkci notáře a civilního matrikáře atd.

---

²⁵ Dostupné z: <http://smsjm.vse.cz/wp-content/uploads/2008/10/mp4.pdf>. [cit. 2012-10-20].

²⁶ Mezi Belgickým královstvím a Českou republikou není daná vízová povinnost, protože obě země jsou členy Evropské unie a platí zde *volný pohyb osob*. Tento fakt může vést k mylné domněnce, že se vízovou povinností konzulární úřad v Belgii nemusí vůbec zabývat. Nesmí se však opomínat na situace, že osoby, které jsou ze třetích zemí (mimo EU) s platným povolením k pobytu na belgickém území (tudíž jim bylo uděleno vízum), chtějí vycestovat do České republiky. V takovémto případě tato problematika spadá do povinností českého konzulárního úřadu v Belgii.

Může nastat i situace, kdy vízum není nutné, i když se jedná o občana ze třetí země. Tato situace nastává, pokud občan má platné povolení k pobytu v Belgii (*carte de séjour*). Z tohoto povolení

Obdobně jako ve Vídeňské úmluvě o diplomatických stycích musí mít vedoucí konzulárního úřadu souhlas přijímacího státu, který se nazývá exekvatur. Pokud přijímací stát odmítne udělit exekvatur vedoucímu konzulárního úřadu, tento stát nemusí sdělovat svoje důvody vysílajícímu státu, ale je to opět znamením narušení přátelských vztahů. Vedoucí konzulárního úřadu se nesmí bez tohoto svolení ujmout konzulárních funkcí, avšak články 13 a 15 stanovují výjimky, kdy vedoucí konzulárního úřadu může nastoupit do své funkce bez svolení exekvatur. Jedná se o případy, kdy vedoucí konzulárního úřadu vykonává své funkce prozatímně (např. pokud je post vedoucího konzulárního úřadu dočasně uvolněn).

Další část, neboli hlava II této úmluvy, je zaměřena na výsady a imunity konzulárního úřadu, konzulárních úředníků a ostatních členů konzulárního úřadu. Výsady a imunity jsou obdobné jako u předchozí úmluvy, např. nedotknutelnost konzulárních místností nebo konzulárních archivů a dokumentů. V článcích 46 - 48 se stanovuje, že konzulární úředníci a zaměstnanci jsou vyňati z povinnosti registrovat se jako cizinec v dané zemi²⁷, z povinnosti mít pracovní povolení nebo dokonce vynětí ze sociálního zabezpečení.²⁸

Konzulární úředníci rovněž požívají ochranu osobní nedotknutelnosti, avšak oproti předchozí úmluvě mohou být zadrženi, pokud se dopustí vážného trestného činu. Další rozdíl oproti předchozí úmluvě je povinnost členů konzulárního úřadu podat svědectví. V úmluvě je výslovně stanoveno, že konzulární zaměstnanec nebo člen konzulárního personálu nesmí odmítnout podat svědectví.

Hlava III se zabývá postavením honorárních konzulárních úředníků. Některé výsady a imunity jsou shodné s výsadami a imunitami poskytovanými konzulárním úředníkům (např. nedotknutelnost honorárních konzulátů, archivů a dokumentů). Honorární konzulární úředníci však nepožívají výsadu vynětí z trestní jurisdikce, což je významný rozdíl oproti předchozí úmluvě.

---

by mělo vyplývat, že pokud Belgie dala vízum občanovi ze třetí země, tak se předpokládá, že belgická strana uskutečnila všechna potřebná opatření a kontroly tohoto občana. Vděku tomuto předpokladu by se logicky tento občan nemusel podrobovat stejným kontrolám, aby mu bylo uděleno vízum. Musí to však vyplývat ze vzájemných smluv.

²⁷Cizí státní příslušníci mají v Belgii povinnost ohlásit svůj pobyt dle deklarace Limosa.

²⁸Myslí se tím sazba sociálního zabezpečení přijímacího státu.

3.2 Právní rámec Stálého zastoupení České republiky při Evropské unii

Stálé zastoupení ČR při EU vzniklo usnesením vlády č. 208 z 27. února roku 2002²⁹ (viz Příloha 8). Při vzniku EU bylo důležitou částí podepsání tzv. „*sídelní dohody*“ (EU je v této kapitole považována za mezinárodní organizaci).³⁰ „Již pouhé členství v mezinárodní organizaci dává státu právo na zřízení stálé mise (v tomto případě stálého zastoupení), *není zde třeba zvláštní další smlouvy. Postačí jednostranná vůle členského státu takovou misi v sídle dané organizace otevřít.*“³¹ Právní rámec stálých misí u mezinárodních organizací byl roku 1975 rozšířen Vídeňskou úmluvou o zastoupení států v jejich vztazích s mezinárodními organizacemi univerzální povahy, avšak tato smlouva stále není platná. V článku 89 stojí, že smlouva nabývá platnosti 30. den po uložení 35. ratifikační listiny nebo listiny o přístupu.³² Do 30.11.2012 bylo uloženo 34 ratifikačních listin.³³ Tato úmluva by se však ani po vstupu v platnost neměla týkat stálých misí nebo zastoupení při EU, protože má být použita jen na mezinárodní organizace celosvětové.³⁴ Je taktéž důležité, aby hostitelský stát úmluvu podepsal. V článku 2 odstavce 1 předmětné úmluvy se praví, že „*tato Úmluva se vztahuje k zastoupení států v jejich stycích s mezinárodními organizacemi univerzální*

---

²⁹ Dostupné z: <http://racek.vlada.cz/usneseni/usnweb.nsf/0/B792E191250209C5C12571B60070E.7A5>.

³⁰ Zde vyvstává otázka, zda je Evropská unie mezinárodní organizací. Dle knihy *Mezinárodní právo veřejné* od Šturmy a Čepelky z roku 2008 je mezinárodní organizace subjektem mezinárodního práva, avšak nemá území ani příslušné obyvatelstvo. Způsobilost získává na základě sjednané partikulární mezinárodní smlouvy, která je zřízena státy oné mezinárodní organizace. Mezinárodní organizaci je dána způsobilost uzavírat mezinárodní smlouvy, avšak pouze k naplnění jejích cílů. Dle tohoto popisu je EU mezinárodní organizace. EU vykonává pravomoci jí svěřené členskými státy k dosažení cílů této organizace a od přijetí Lisabonské smlouvy má EU i právní subjektivitu.

³¹ ČEPELKA Č., ŠTURMA P., *Mezinárodní právo veřejné*. 1. vydání. Praha: C.H.BECK. 2008. Str. 480.

³² ČEPELKA Č., ŠTURMA P., *Mezinárodní právo veřejné*. 1. vydání. Praha: C.H.BECK. 2008. Str. 480.

³³ Dostupné z: http://treaties.un.org/pages/ViewDetails.aspx?src=TREATY&mtdsg_no=III-11&chapter=3&lang=en. [cit. 2013-01-03].

Naposledy tuto smlouvu ratifikovala v roce 2008 Paraguay. Zajímavé je, že Belgie tuto smlouvu nepodepsala. Československá republika ji podepsala v roce 1976, téhož roku ratifikovala a po rozpadu Československa ji Česká republika znovu ratifikovala v roce 1993.

³⁴ Evropská unie je mezinárodní organizace, ale jak již samotný název napovídá, jejími členy jsou pouze evropské státy (jedná se o regionální integrační organizaci).

*povahy a k jejich zastoupení na konferencích svolaných takovou organizací nebo pod její záštitou, v těch případech, kdy Úmluva byla přijata hostitelským státem a organizace splnila proceduru stanovenou článkem 90.*³⁵

„Výsady a imunity diplomatických zástupců na stálých misích jsou shodné jako výsady a imunity dané Vídeňskou úmluvou o diplomatických stycích (viz výše), které poskytuje hostitelský stát – Belgie, avšak jejich normativní základ je stanoven pouze ve smluvním právu.“³⁶

3.3 Shrnutí

Ze zjištěných poznatků je patrné, v čem se právní úprava obou institucí liší. Velvyslanectví vzniklo uzavřením bilaterální smlouvy. Další rozdíl tkví v tom, že velvyslanectví poskytuje diplomatickou činnost i konzulární, tudíž se řídí Vídeňskou úmluvou jak o diplomatických stycích, tak o konzulárních. Významný rozdíl vyvstává, když se započíná diplomatická mise. Šéf velvyslanectví musí mít souhlas přijímacího státu, tzv. *agrément*, vedoucí konzulárního úřadu musí mít taktéž souhlas přijímacího státu, tzv. *exekvatur*, protože se jedná o bilaterální diplomacii.

SZ vzniklo usnesením vlády č. 208 z roku 2002. SZ se neřídí Vídeňskou úmluvou o konzulárních stycích, protože neposkytuje konzulární služby. Při vzniku SZ není nutný souhlas přijímacího státu, mělo by se jednat o jednostrannou vůli vysílajícího státu, protože samotný fakt, že stát vstoupil do EU, dává takovému státu právo zřídit stálou misi u dané mezinárodní organizace.

Na základě výše zjištěných informací lze určit i podobnost sledovaných institucí. Výsady a imunity diplomatických zástupců jak na velvyslanectví, tak na SZ se řídí Vídeňskou úmluvou o diplomatických stycích.

---

³⁵ Dostupné z: http://untreaty.un.org/ilc/texts/instruments/english/conventions/5_1_1975.pdf. [cit. 2012-10-20].

Vzhledem ke skutečnosti, že Belgie tuto smlouvu nepodepsala, tudíž nesplňuje podmínku vyplývající z článku 2 výše zmíněné úmluvy, nemůže se v budoucnu týkat stálých misí (resp. zastoupeních) při EU.

³⁶ ČEPELKA Č., ŠTURMA P., *Mezinárodní právo veřejné*. 1. vydání. Praha: C.H.BECK. 2008. Str. 482.

4 Činnost

V této kapitole se bude mimo jiné zmiňovat i o institucích, se kterými velvyslanectví a SZ spolupracují pro naplnění svých misí.

4.1 Velvyslanectví České republiky v Bruselu

„Jedná se o úřad České republiky, který vznikl vzájemnou bilaterální dohodou. Velvyslanectví poskytuje v Belgii jak diplomatickou činnost, tak konzulární na základě Vídeňské úmluvy o diplomatických a konzulárních stycích. Velvyslanectví pouze hájí pozici danou českým státem. Tato pozice vychází z priorit zahraniční politiky ČR.

Obecně hlavní funkcí diplomatické mise je získávat informace pro vysílající stát (takové informace, které jsou pro vysílající stát potřebné) a pomáhat občanům vysílajícího státu. Velvyslanectví pomáhá hájit především ekonomické a politické zájmy ČR. Sleduje nejen vnitropolitický vývoj Belgie, ale i zahraniční politiku Belgie. Navazuje kontakty jak s federálními orgány, tak i s regionálními a orgány společenství. Dalším z hlavních úkolů je připravovat jednání vládních a parlamentních delegací s belgickými protějšky (viz úkoly velvyslanectví).

Aby velvyslanectví řádně naplnilo své úkoly, úzce spolupracuje i s jinými orgány ČR. V obchodní spolupráci je to organizace CEBRE (Česká podnikatelská reprezentace při EU) a CzechTrade, v kulturní spolupráci je to České centrum (Centre tchèque). Velvyslanectví tyto instituce zastřešuje. V rámci prosazování české kultury a upevňování vztahů s českou komunitou, je velvyslanectví v kontaktu s krajanským spolkem Beseda³⁷. Někdy spolupracuje i s institucí Prague House.³⁸

Ke spolupráci dochází i se SZ, ale pouze v některých situacích. Obecně SZ a velvyslanectví spolu zvláště citelně nespupracují z důvodu rozdílných cílů těchto dvou diplomatických misí. K bližší kooperaci docházelo příkladem v roce 2009, kdy probíhalo české předsednictví v Radě Evropské unie. SZ např. poskytuje velvyslanectví prostory pro konání diplomatických schůzek v rámci např. Visegrádské čtyřky, z čehož vyplývá, že se spolupráce pohybuje především na technické úrovni.

---

³⁷ Krajanský spolek Beseda se dříve jmenoval Beseda-Volnost. Byl zřízen československými přistěhovalci (vesměs to byli horníci či jiní dělníci) v roce 1904 v Bruselu na podnět Antonína Friče. Spolek byl ryze nepolitický, filantropicky zacílený a věnoval se kulturní a osvětové činnosti. Vděku píli krajanskému spolku se např. znovuobjevily hroby padlých československých vojáků z druhé světové války. Krajanský spolek vydává svůj vlastní časopis.

³⁸ Dostupné z: http://www.mzv.cz/brussels/cz/o_velvyslanectvi/index.html. [cit. 2012-10-21].

4.1.2 Úkoly velvyslanectví³⁹

- Sledovat vnitropolitický vývoj Belgie, tak i zahraniční politiku Belgie;
- Navazovat a upevňovat vztahy s federálními, regionálními orgány a orgány belgických společenství;
- Poskytovat podporu a připravovat jednání vyslaným delegacím z ČR s jejich belgickými protějšky;
- Pomáhat růstu vzájemných obchodních kontaktů mezi ČR a Belgií;
- Podporovat český export do Belgie;
- Prezentovat investiční a podnikatelské příležitosti v ČR;
- Pomáhat propagovat českou kulturu;
- Poskytovat konzulární služby české komunitě v Belgii.

Výše je zmíněno, že velvyslanectví pomáhá růstu vzájemných obchodních kontaktů. Příklad z praxe je takový, že pokud belgická firma má zájem o obchodování s českou firmou, tak má možnost využít prostředníka, kterým je velvyslanectví. Velvyslanectví kontaktuje jiné instituce, např. CzechTrade. Organizace CzechTrade jim může poradit, že se mají zúčastnit např. nějakého veletrhu, který CzechTrade spolupořádá atd. Řeší se to dle individuálních případů.

Dále je výše napsáno, že velvyslanectví poskytuje konzulární služby. Ty poskytuje konzulární úřad, který je však součástí velvyslanectví. Již v předchozích kapitolách je zmíněno, že konzulární úřad vykonává funkci např. civilního matrikáře nebo vydává cestovní doklady (pas, náhradní cestovní doklad). Konzulární úřad v Belgii má také pravomoc ověřovat dokumenty, ale samozřejmě pokud originál nebo překládaná část dokumentu je v jazyce, který daný konzulární úředník ovládá. V Belgii konzulární úřad ověřuje dokumenty psané buď v angličtině nebo ve francouzštině.

4.2 Stálé zastoupení České republiky při Evropské unii

„Jedná se o zastupitelský úřad České republiky, který vznikl kvůli vstupu České republiky do Evropské unie, tudíž podepsáním multilaterální smlouvy. Sídlo SZ je v centru EU v Bruselu.

---

³⁹Tamtéž

SZ vykonává funkci prostředníka mezi českou administrativou a unijními orgány.⁴⁰ „Stanovisko, které se projednává v expertních skupinách, následně ve Výborech stálých zástupců a nakonec v Evropské radě a Radě Evropské unie, je stanoveno vládou České republiky. SZ nestanovuje stanovisko k dané problematice, to se utváří v České republice. Vláda ČR utváří stanovisko na základě priorit české zahraniční politiky.

SZ je v současnosti největším zastupitelským orgánem ČR v zahraničí, i když v porovnání s jinými stálými zastoupeními při EU je spíše menší. SZ spolupracuje s regionálními zastoupeními v Bruselu (např. *Stálá kancelář Ústeckého kraje atd.*), na poli kulturním s Českým centrem nebo s Prague House.⁴¹

„Na SZ zasedá více než 150 pracovních skupin, na nichž jednají diplomaté SZ. Jedná se o diplomaty vyslané z Ministerstva zahraničních věcí⁴², kteří řeší problematiku agendy v Bruselu. Zpravidla to jsou vyslaní odborníci na danou problematiku, ale nemusí tomu tak býti pokaždé. Může se jednat i o příbuznou problematiku. Každý vyslaný expert by měl mít nezbytné znalosti o dané problematice a také o legislativním procesu atd. Je běžnou praxí, že v současné době jeden člověk zasedá v několika pracovních skupinách. Za rok se uskuteční kolem čtyř tisíc zasedání pracovních skupin.“⁴³

Hlavním úkolem Stálého zastoupení je hájit zájmy České republiky v orgánech a institucích Evropské unie. Jedním z důležitých úkolů je i pomáhat připravovat jednání vládních i parlamentních delegací z ČR na poli Evropské unie (viz úkoly SZ).

---

⁴⁰ Dostupné z: http://www.mzv.cz/representation_brussels/cz/o_stalem_zastoupeni/index.html. [cit. 2013-01-04].

⁴¹ STÁLÉ ZASTOUPENÍ ČESKÉ REPUBLIKY PŘI EU. *Ústní zdroj*. [cit. 2012-11-11].

SZ je spoluorganizátor např. velice úspěšné *Czech street party*, která se koná v červnu. Se SZ při organizaci této akce spolupracují zastoupení krajů, České centrum Brusel, zastoupení hl. města Praha, CzechTourisme nebo organizace CZELO. Na této akci se nepodílí velvyslanectví.

⁴² Není podmínkou, že vyslaní odborníci musí být pouze z ministerstva zahraničních věcí, mohou být i z jiných ministerstev.

⁴³ STÁLÉ ZASTOUPENÍ ČESKÉ REPUBLIKY PŘI EU. *Ústní zdroj*. [cit. 2012-11-11].

4.2.2 Úkoly SZ⁴⁴

- Posilovat pozici ČR ve strukturách EU, včetně odpovídající přítomnosti občanů ČR v unijních institucích;
- Vytvářet podmínky pro úspěšnou účast ČR na zasedáních nejvyšších orgánů EU (Rada ministrů, Evropská rada);
- Udržovat a prohlubovat pracovní kontakty s představiteli institucí EU, zastoupeními a SZ dalších zemí nebo nadnárodních a mezinárodních institucí a udržovat styky s občany ČR zaměstnanými či jinak působícími v institucích EU;
- Zajišťovat komunikaci mezi orgány státní správy ČR a institucemi EU;
- Podílet se na formulaci postupu ČR v jednotlivých orgánech EU;
- Předkládat ústředí návrhy postupu pro řešení odborných otázek vztahujících se k problémům řešeným v orgánech a institucích EU;
- Obsazovat jednání odborných orgánů EU ve spolupráci s orgány a institucemi v ústředí;
- Poskytovat podporu vyslaným delegacím ČR při jejich jednáních;
- Informovat ústředí o činnosti EU a zasílat odbornou dokumentaci a literaturu;
- Napomáhat zvýšení informovanosti o ČR a jejím členství v EU.

„Výše je zmíněno, že SZ posiluje pozici ČR ve strukturách EU. V praxi to znamená, že český stát podporuje zastoupení Čechů v evropských institucích, ale zpravidla pokud se jedná o kandidáty na vyšších postech. V tomto případě SZ figuruje např. jako poradní orgán, tzn., že získává informace pro možné kandidáty. Je přirozené, že se český stát snaží posilovat zastoupení Čechů v evropských institucích.

Výše je taktéž napsáno, že SZ vytváří podmínky pro úspěšnou účast ČR na zasedáních nejvyšších orgánů EU a podílí se na formulaci postupu ČR v orgánech EU. V praxi by to mělo znamenat, že pokud se např. projednává návrh legislativního předpisu v oblasti silniční dopravy, prodiskutovávají ho experti zabývající se silniční dopravou článek po článku. Na nějakém postoji se shodnou a postoupí výše, tzn. Coreperu I. Legislativní předpis projednávají velvyslanci. Velvyslanci mají i možnost vrátit předpis zpět pracovní skupině nebo jej následovně postoupit Radě ministrů. Souběžně s jednáním expertů a velvyslanců projednává návrh legislativního předpisu i

---

⁴⁴ Dostupné z: http://www.mzv.cz/representation_brussels/cz/o_stalem_zastoupeni/index.html. [cit. 2013-01-04].

ministerstvo. V době, kdy se předpis postupuje Radě, musí být znám postoj ministerstva.

Další příklad z praxe: Pokud přiletí vysoký český funkcionář na jednání v rámci EU, měla by organizace patřit do povinností SZ.⁴⁵

4.3 Shrnutí

Je evidentní, že obě instituce vykonávají rozdílné činnosti. Velvyslanectví se zabývá takovými činnostmi, které však nepřesahují rámec bilaterální diplomacie, tzn. že pomáhá např. českým exportérům, ale pouze do té míry, co se týká vývozu do Belgie, nebo poskytuje konzulární služby, ale pouze na území Belgie.

SZ se naopak zaobírá takovými činnostmi, které spadají do multilaterální diplomacie. Jako každý členský stát EU i ČR do jisté míry ovlivňuje např. postoj EU vůči státům ze třetího světa. SZ se např. nezaobírá vnitropolitickou situací v Belgii, ale zaobírá se situací v EU.

Lze si povšimnout i jisté shody mezi velvyslanectvím a SZ. Obě instituce jsou pouze prostředníkem mezi Českou republikou a cílovým objektem, tím je buď Belgie, nebo EU. Ani jedna z těchto institucí si nemůže sama stanovovat postoje k určitým situacím, musí se řídit postojem České republiky.

---

⁴⁵ STÁLÉ ZASTOUPENÍ ČESKÉ REPUBLIKY PŘI EU. *Ústní zdroj*. [cit. 2012-11-11].

5 Organizační struktura

Kapitola je započatá organizací velvyslanectví. Vzhledem k tomu, že se jedná o malý zastupitelský úřad, bude detailněji rozebírána náplň práce jednotlivých zaměstnanců.

Bude zde zmíněna i funkce honorárních konzulátů jako nezbytná složka české diplomacie. Musí se však upozornit, že honorární konzuláty nejsou součástí organizační struktury velvyslanectví, ale úzce s ním spolupracují.

V další části je popsána organizace SZ. Vzhledem k tomu, že se jedná o největší zastupitelský úřad v zahraničí, jsou blíže rozebírány pouze činnosti jednotlivých úseků.

5.1 Organizační struktura Velvyslanectví ČR v Bruselu

U této kapitoly budou blíže rozebírány pouze zaměstnanci s diplomatickou hodností. Bude zde zmíněn i jeden zaměstnanec, který nemá diplomatickou hodnost a to z důvodu, že je jeho agenda širší. Naopak se zde nebude zmiňovat o členech diplomatického personálu, což je v tomto případě řidič velvyslance a domovnice, protože činnost těchto dvou zaměstnanců je obecně známá a již z jejich názvu zřejmá.

Velvyslanectví ČR v Bruselu se skládá celkem ze dvou částí. První část je politická a druhá konzulární. V čele diplomatické mise stojí zplnomocněný a akreditovaný velvyslanec, kterým je v současné době Ivo Šrámek.⁴⁶

5.1.1 Politická část

Na politické části je celkem šest zaměstnanců a to jmenovitě: velvyslanec, zástupce velvyslance, hospodář, sekretářka velvyslance a řidič velvyslance s domovnicí, neboli členové služebního personálu. Ještě do července 2012 působil na politické části ambasády i vojenský přidělenec.

Zde vyvstávají pojmy: šéf mise, členové mise, členové personálu mise, diplomatický personál, diplomatický zástupce, členové administrativního a technického personálu, členové služebního personálu a soukromá služební osoba. Dle Vídeňské úmluvy o diplomatických stycích je/jsou:

- „šéf mise: osoba pověřená vysílajícím státem, aby vykonávala povinnosti spojené s touto funkcí;

---

⁴⁶ Dříve byl zástupcem stálého představitele při NATO a velvyslancem při Politickém a bezpečnostním výboru na SZ.

- **člen mise:** šéf mise a členové personálu mise;
- **členové personálu mise:** členové diplomatického personálu, administrativního a technického personálu, jakož i služebního personálu mise;
- **diplomatický personál:** členové personálu mise, kteří mají diplomatické hodnosti;
- **diplomatický zástupce:** šéf mise nebo člen diplomatického personálu mise;
- **členové administrativního a technického personálu:** členové personálu mise, kteří jsou zaměstnání v administrativních nebo technických službách mise;
- **členové služebního personálu:** členové personálu mise, kteří jsou zaměstnání v domácích službách mise;
- **soukromá služební osoba:** osoba, která je zaměstnána v domácích službách jako člen mise a která není zaměstnancem vysílajícího státu.⁴⁷

Šéf diplomatické mise (mimořádný a zplnomocněný velvyslanec):

Velvyslanec, jakožto šéf diplomatické mise, má za úkol podporovat zájmy České republiky v Belgii. Zúčastňuje se diplomatických schůzek nejen se svými protějšky, ale i se zástupci evropských institucí a s představiteli z obchodní sféry. „Šéf mise má dle *Kariérního řádu ČR* nejvyšší hodnost a to *velvyslanec*.“⁴⁸

Vedoucí Politického a ekonomického úseku (zástupce šéfa mise):

Vedoucí Politického a ekonomického úseku se přirozeně zabývá jak politickými otázkami, tak i ekonomickými. Původně se zástupce velvyslance zabýval především politickými otázkami, avšak vlivem krize došlo i na velvyslanectví k redukci některých zaměstnanců a nyní ekonomická problematika spadá do povinností zástupce velvyslance, který v současnosti vykonává i činnosti obchodního rady. Vedoucí Politického a ekonomického úseku má diplomatickou hodnost *rady*, je tzv. *conseiller*.⁴⁹

⁴⁷ Dostupné z: <http://smsjm.vse.cz/wp-content/uploads/2008/10/mp4.pdf>.

⁴⁸ Dostupné z: http://www.mzv.cz/brussels/cz/o_velvyslanectvi/index.html. [cit. 2012-10-21].

⁴⁹ Tamtéž.

Vedoucí Finančního a provozního úseku (hospodář):

Hospodář pracuje ve finančně-provozním úseku a zabývá se rozpočtem velvyslanectví, spravuje účetnictví velvyslanectví, do jeho povinností spadá i nákupní činnost. Vedoucí finančního a provozního úseku má hodnost *attaché*.⁵⁰

Asistentka velvyslance:

Asistentka velvyslance (člen administrativního personálu) má za úkol spravovat agendu velvyslance, provádět administrativní činnost spojenou s výkonem její funkce, jako je např. organizování schůzek, dále musí odpovídat na emailové i telefonické dotazy spadající do její kompetence atd.

Vojenský přidělenec:

Vojenský přidělenec zasedá na diplomatických misích ČR, avšak nespadá pod Ministerstvo zahraničních věcí ČR, ale pod Ministerstvo obrany ČR. Zpravidla se zabývá vztahy mezi českými a belgickými ozbrojenými silami a získává informace pro vojenské zpravodajství.

5.1.2 Konzulární část (konzulární úřad)

Na konzulární části ambasády pracují dva konzulární úředníci. Zde se objevují pojmy: konzulární úředník, vedoucí konzulárního úřadu, konzulární zaměstnanec, člen služebního personálu, členové konzulárního úřadu, členové konzulárního personálu a člen soukromého personálu. Dle článku 1 Vídeňské úmluvy o konzulárních stycích je/jsou:

- **„konzulární úředník:** každá osoba, včetně vedoucího konzulárního úřadu, pověřená v této funkci výkonem konzulárních funkcí;
- **vedoucí konzulárního úřadu:** osoba pověřená vysílajícím státem, aby vykonávala povinnosti spojené s touto funkcí;
- **konzulární zaměstnanec:** každá osoba zaměstnaná v administrativních nebo technických službách konzulárního úřadu;
- **člen služebního personálu:** každá osoba zaměstnaná v domácích službách konzulárního úřadu;

---

⁵⁰ Tamtéž.

- **členové konzulárního úřadu:** konzulární úředníci, konzulární zaměstnanci a členové služebního personálu;
- **členové konzulárního personálu:** konzulární úředníci kromě vedoucího konzulárního úřadu, konzulární zaměstnanci a členové služebního personálu;
- **člen soukromého personálu:** osoba zaměstnaná výlučně v soukromých službách člena konzulárního úřadu.⁵¹

Vedoucí konzulárního úřadu:

Konzulární úsek spravuje vedoucí konzulárního úřadu, která má funkci *vícekonzula* a jíž náleží hodnost *třetí tajemnice*.⁵² Zabývá se např. vízovou povinností nebo společně s konzulárním zaměstnancem řeší nesnáze českých občanů“ (viz níže *Konzulární zaměstnanec*).

Konzulární zaměstnanec:

Druhý konzulární úředník, neboli konzulární zaměstnanec, pomáhá českým občanům především s administrativními úkony vzniklými z důvodu jejich pobytu na belgickém území, jako např. registrace nově narozeného občana ČR, který se však narodil na belgickém území, do zvláštní matriky v České republice (tato registrace je nutná pro vydání českých dokladů). Dalším z úkolů konzulárních úředníků je např. pomáhat českým občanům v nouzi. Může se jednat o občany, kteří úmyslně nebo z neznalosti porušili belgické zákony, nebo se dostali do jiné svízelné situace (př. ztráta dokladů) atd. Tento konzulární zaměstnanec má hodnost *attaché*.⁵³

5.1.3 Honorární konzulové:

Velvyslanectví ČR v Bruselu spolupracuje i s honorárními konzuly, kteří pomáhají naplnit cíle diplomatické mise. „Honorární konzulové jsou jmenováni ministrem zahraničních věcí, avšak nejsou zaměstnanci státu, pro který tuto činnost vykonávají. Status honorárního konzula je upraven Vídeňskou úmluvou o konzulárních

⁵¹ Dostupné z: <http://smsjm.vse.cz/wp-content/uploads/2008/10/mp4.pdf>. [cit. 2012-10-20].

⁵² Dostupné z: http://www.mzv.cz/jnp/cz/o_ministerstvu/organizacni_struktura/hodnosti_a_funkce_diplomatu_objasneni.html. [cit. 2012-11-29].

⁵³ Dostupné z: http://diplomatie.belgium.be/fr/binaries/ReportNomenclatureCD_tcm313-113179.pdf. [cit. 2013-01-04].

stycích. Jedná se o čestnou funkci, nepřijímají za ni tudíž žádnou odměnu. Ba naopak, honorární konzul zpravidla hradí náklady spojené s touto funkcí, např. nájem budovy honorárního konzulátu. Může se jednat jak o českého občana, tak i o cizince, avšak z principu se jedná o člověka, který se v přijímacím státě (v našem případě v Belgii) velice vyzná, pohybuje se ve vysokých obchodních, politických i kulturních kruzích. Honorární konzul by měl mít přátelskou a sympatickou povahu, měl by být ve výše zmíněných kruzích oblíben, aby dokázal naplňovat povinnosti s touto funkcí spojené. Mezi povinnosti honorárního konzula patří např. podpora v obchodních, ekonomických, vědeckých a kulturních vztazích nebo hájení zájmů českých občanů a právnických osob v oblasti konzulární.⁵⁴

Status honorárního konzula přináší i výhody. Např. článek 67 již zmíněné úmluvy stanoví, že honorární konzulární úředníci jsou osvobozeni ode „*všech osobních služeb, veškerých veřejných služeb všeho druhu a od vojenských povinností, jako jsou rekvizice, vojenské kontribuce a ubytování*. Nebo dle článku 60 taktéž, že *konzulární místnosti konzulárního úřadu vedeného honorárním konzulárním úředníkem, jsou osvobozeny od veškerých celostátních, oblastních nebo místních daní*.”⁵⁵ Funkce honorárního konzula je velice prestižní, zvyšuje to jeho společenské postavení ve vlastní zemi. Honorární konzulové jsou mimo jiné zapsáni v asociaci honorárních konzulů.

„Návrh na jmenování honorárním konzulem a důvody, proč by měl být jmenován, podává diplomatická mise, tedy velvyslanectví. Podaný návrh je následovně schválen (nebo neschválen) ministrem zahraničních věcí. Může nastat i situace, že velvyslanectví stahuje svůj již podaný návrh na jmenování honorárního konzula. Může se tak dít na základě doporučení Ministerstva zahraničních věcí (MZV) země, ve které by měl honorární konzul působit.”⁵⁶ „Konkrétním příkladem z Belgie je stažení kandidatury p. Fišela na jmenování honorárním konzulem pro region Brusel. Hlavním důvodem byla, dle šéfa protokolu MZV Belgie Papeiansem de Morchoven, neoblíbenost p. Fišela v kruzích, které jsou nezbytné pro výkon funkce honorárního

---

⁵⁴ Dostupné z: <http://www.honorarni-konzulat.com/index.html>. [cit. 2013-01-02].

⁵⁵ Dostupné z: <http://smsjm.vse.cz/wp-content/uploads/2008/10/mp4.pdf>.

⁵⁶ Dostupné z: <http://www.honorarni-konzulat.com/index.html>. [cit. 2013-01-02].

konzula, což by dle slov vyslance Havlíčka mohlo narušit přátelské vztahy mezi ČSR a Belgií.⁵⁷

5.1.4 Honorární konzuláty v Belgii⁵⁸

S Velvyslanectvím ČR v Bruselu spolupracují celkem 3 honorární konzulové. Jeden honorární konzulární úřad je pro oblast Vlámsko se sídlem v Antverpách (Antwerpen), jehož vedoucím je Paul Van Denbempt. V roce 2010 byl pan Paul Van Denbempt jmenován na generálního honorárního konzula za jeho desetiletou spolupráci se zastupitelským úřadem a to především v oblasti konzulární.

Druhý honorární konzulát je v Liège, v jehož čele stojí honorární konzul Serge Mantovani. Jeho působnost sahá do provincií Luxembourg a Liège.

Třetí a zároveň poslední honorární konzulát má sídlo ve městě Namur. Honorárním konzulem zde působí Jean-Pierre Lothe. Pravomoci honorárního konzulátu sahají do provincií Namur, Hainaut a Brabant wallon (Valonské Brabantsko).

5.1.5 Počet zaměstnanců a vliv současné hospodářské krize

Vlivem hospodářské krize došlo na velvyslanectví k redukci zaměstnanců. Momentálně je na velvyslanectví 8 zaměstnanců bez vojenského přidělení. „Český stát rozhodl, že se k 31.1.2011 zruší funkce obchodního rady v rámci úspor ve státní sféře. K 31.7.2012 skončila funkce vojenského přidělení v Belgii.“⁵⁹ Jak je řečeno výše, povinnosti původně připadající obchodnímu radovi, náleží nyní zástupci velvyslance.

5.2 Organizační struktura Stálého zastoupení České republiky při EU

„SZ se skládá ze tří hlavních výborů – z COREPERU I, COREPERU II a Politického a bezpečnostního výboru (sekce COPS). Coreper I a II jsou výbory stálých představitelů⁶⁰, které připravují jednání ministrů v radách. Radou se v tomto případě myslí Rada Evropské unie, neboli Rada ministrů. COREPER I se zabývá sociálními a

---

⁵⁷ Archiv Ministerstva zahraničních věcí ČR (AMZV). Sekce I. Fond Prezidium 1918 – 1939. Honorární konzuláty. Brusel, k. č. 4.

⁵⁸ Dostupné z: http://www.mzv.cz/brussels/cz/honorarni_konzulaty/index.html. [cit. 2012-11-03].

⁵⁹ VELVYSLANECTVÍ ČESKÉ REPUBLIKY V BRUSELU, *Ústní zdroj*. [cit. 2012-11-03].

⁶⁰ Již samotný francouzský název tomu napovídá (*comité des représentants permanents*).

hospodářskými otázkami a hlavním představitelem je Jakub Dür, zástupce stálého představitele při EU. COREPER II zkoumá politická, finanční a zahraniční témata a v jeho čele stojí zplnomocněný velvyslanec a zároveň stálý představitel ČR při EU Martin Povejšil. Třetí výbor je vedený velvyslancem Václavem Bálkem. SZ se skládá i ze čtvrté sekce a to ze sekce Vnitřního chodu.

Každý jednotlivý výbor, neboli sekce COREPERU II, I, COPSU a sekce Vnitřního chodu, se rozděluje na úseky. Úseků je celkem dvanáct a rozdělují se podle agend projednávaných v expertních (pracovních) skupinách. Jmenovitě je zde uveden výčet úseků: Právní a komunikační úsek, Úsek finanční a obchodní politiky, Úsek justice a vnitra, Úsek zemědělství a životního prostředí, Úsek sektorových agend A, Úsek sektorových agend B, Úsek vnějších vztahů, Úsek zahraniční a bezpečnostní politiky, Vojenský úsek, Centrální sekretariát a personální záležitosti, Úsek informačních technologií a Provozně-hospodářský úsek.⁶¹

5.2.1 Právní a komunikační úsek⁶²

Tento úsek se zabývá institucionálními vztahy a rovněž vztahem České republiky k Evropskému parlamentu a Evropskému soudnímu dvoru. Vyhotovuje i právní expertizu pro ostatní úseky Stálého zastoupení. Úsek se zabývá taktéž komunikací s médii, spravuje webové stránky Stálého zastoupení a organizuje společenské a kulturní akce.

5.2.2 Úsek finanční a obchodní politiky⁶³

Úsek finanční a obchodní politiky má za úkol připravovat jednání Rady ministrů pro ekonomické a finanční záležitosti, je spolupodílníkem na přípravě jednání Rady pro obecné záležitosti a zahraničních věcí, dokonce i jednání ministrů obchodu. Úsek se zabývá například otázkami rozpočtu EU, daňovou politikou, volným pohybem kapitálu atd. Do jeho pravomocí patří rovněž zajišťování čerpání finančních prostředků ze strukturálních fondů EU a Fondu soudržnosti. Dalším důležitým úkolem je zaměřovat se na problematiku společné obchodní politiky EU a na související agendu Světové

---

⁶¹ Dostupné z: http://www.mzv.cz/representation_brussels/cz/o_stalem_zastoupeni/index.html. [cit. 2012-10-20].

⁶² Tamtéž.

⁶³ Tamtéž.

obchodní organizace a ekonomických vztahů EU se třetími zeměmi. Úsek se zároveň zabývá agendou celní politiky, kde spolupracuje se Světovou celní unií.

5.2.3 Úsek justice a vnitra⁶⁴

Úsek justice a vnitra připravuje jednání Rad ministrů spravedlnosti a vnitra. Oblasti, kde působí, jsou například oblast vnitřní bezpečnosti, horizontální otázky justice a vnitra, občanské právo, justiční spolupráce v trestních věcech, evropská justiční síť v trestních věcech, migrace, ochrana vnějších hranic nebo oblast Schengen.

5.2.4 Úsek zemědělství a životního prostředí⁶⁵

Hlavním úkolem úseku zemědělství a životního prostředí je připravovat jednání Rad ministrů životního prostředí a ministrů zemědělství. Jeho pravomoc sahá do orgánů EU, jejichž agenda se týká politiky zemědělství, rybářství, životního prostředí a veřejného zdraví. V oblasti těchto politik se zabývá zejména agendami zemědělství, rozvoje venkova, lesnictví, registrací zeměpisných označení zemědělských produktů atd. S ohledem na stupeň integrovanosti a vzhledem k tomu, že v této oblasti je mnoho kompetencí přenesených na orgány EU, se činnost úseku zaměřuje na prosazování zájmů ČR v těchto rozhodováních.

5.2.5 Úsek sektorových agend A⁶⁶

Úsek sektorových agend A připravuje jednání Rady ministrů pro konkurenceschopnost a Rady ministrů pro dopravu, telekomunikaci a energetiku. Činnost úseku je tedy zaměřena na oblast konkurenceschopnosti a podnikání, volného pohybu zboží a služeb, ochranu spotřebitele nebo hospodářskou soutěž. Taktéž se zabývá projektem Galileo nebo jadernou bezpečností.

---

⁶⁴ Tamtéž.

⁶⁵ Tamtéž.

⁶⁶ Tamtéž.

5.2.6 Úsek sektorových agend B⁶⁷

Úsek sektorových agend B připravuje jednání Rady pro zaměstnanost, sociální politiku, zdraví a ochranu spotřebitele, Rady ministrů pro vzdělávání, mládež a kulturu a Rady ministrů pro konkurenceschopnost. Úsek tedy jedná s orgány EU v oblastech zaměstnanosti a sociálních věcí, vědy a výzkumu, zdravotnických prostředků a léčiv, vzájemného uznávání profesních kvalifikací, duševního a průmyslového vlastnictví atd. Velvyslanci úseku sledují změny ve společné strategii, legislativě EU a pomáhají získávat prostředky pro projekty v České republice v rámci Evropského sociálního fondu.

5.2.7 Úsek vnějších vztahů⁶⁸

Úsek vnějších vztahů připravuje po expertní stránce jednání Rady pro zahraniční věci a jednání zástupců ČR s partnery ze třetích zemí. Jeho činnost se týká orgánů EU, které působí v oblasti vnějších vztahů, např. vztah EU se zeměmi ze třetího světa, problematikou rozšiřování EU, sousedskou politikou a humanitární pomocí EU.

5.2.8 Úsek společné zahraniční a bezpečnostní politiky⁶⁹

Hlavním úkolem úseku společné zahraniční a bezpečnostní politiky je podílet se na přípravě jednání Rady pro zahraniční věci. Náplň tohoto úseku se týká oblasti společné zahraniční a bezpečnostní politiky, připravuje účast ČR v Politickém a bezpečnostním výboru EU a jemu podřízených pracovních skupin, rovněž i sleduje vývoj ve výboru Společné bezpečnostní a obchodní politiky (SBOP). Sleduje i vývoj finančního, právního a institucionálního rámce v oblasti tohoto výboru. Pracovníci tohoto úseku zastupují ČR například v Institutu pro bezpečnostní studia, Evropské bezpečnostní a obranné škole atd.

---

⁶⁷ Tamtéž.

⁶⁸ Tamtéž.

⁶⁹ Tamtéž.

5.2.9 Vojenský úsek⁷⁰

Ve vojenském úseku zasedá skupina příslušníků Armády České republiky, kteří jsou podřízeni vojenskému představiteli ČR při NATO a EU a jejichž úkol je zastupovat ČR ve Vojenském výboru EU a v jeho pracovních skupinách.

5.2.10 Počet zaměstnanců a vliv současné hospodářské krize

„Na SZ aktuálně pracuje 91 zaměstnanců. V době předsednictví ČR v Radě EU bylo na SZ 133 systematizovaných pracovních míst.“⁷¹ „Tři čtvrtiny tvoří diplomaté a zbytek je administrativně-technický personál. Kvůli snížení počtu zaměstnanců vlivem současné hospodářské krize, musí experti zasedat ve vícero pracovních skupinách.“⁷²

5.3 Shrnutí

Rozdíl mezi sledovanými institucemi je v jejich velikosti. Velvyslanectví je organizační strukturou podstatně menší než SZ a dělí se na dvě části – část politickou a část konzulární. Dohromady je zaměstnáno 8 zaměstnanců.

SZ je největší zastupitelský úřad ČR v zahraničí, takže jeho organizační struktura musí být zákonitě složitější než u velvyslanectví. SZ se skládá z 12 úseků, ve kterých momentálně pracuje 91 zaměstnanců.

---

⁷⁰ Tamtéž.

⁷¹ MINISTERSTVO ZAHRANIČNÍCH VĚCÍ ČESKÉ REPUBLIKY, *Odpověď na dotaz č.j. 124681/2012-TO*. [cit. 2012-12-07].

⁷² STÁLÉ ZASTOUPENÍ ČESKÉ REPUBLIKY PŘI EU. *Ústní zdroj*. [cit. 2012-11-11].

6 Diplomatické hodnosti a funkce⁷³

V této kapitole jsou popsány jednotlivé hodnosti a funkce, které pracovníci na diplomatických misích požívají.

Nutné předpoklady a požadavky pro kariérní postup, stejně jako pravidla přiznávání diplomatických hodností, jsou zakotveny v Kariérním řádu Ministerstva zahraničních věcí České republiky. Přiznávání hodností slouží jako pozitivní motivační prostředek, který má za úkol neustále zvyšovat profesionalitu zahraniční služby.

Tabulka 1: Diplomatické hodnosti

	Hodnost
Vedoucí diplomaté:	Velvyslanec (nejvyšší diplomatická hodnost)
	Rada - vyslanec
Vyšší (seniorní) diplomaté:	Velvyslanecký rada
Nižší (juniorní) diplomaté:	I. tajemník
	II. tajemník
	III. tajemník
	Attaché (nejnižší diplomatická hodnost) ⁷⁴

Zdroj: Ministerstvo zahraničních věcí ČR

6.1 Vybrané funkce diplomatů

- **Mimořádný a zplnomocněný velvyslanec⁷⁵** – šéf diplomatické mise (vedoucí úřadu), jmenován na návrh ministra zahraničních věcí prezidentem republiky.⁷⁶

⁷³ Dostupné z: http://www.mzv.cz/jnp/cz/o_ministerstvu/organizacni_struktura/hodnosti_a_funkce_diplomatu_objasneni.html. [cit. 2012-11-30].

⁷⁴ Bývá dočasně propůjčována i nediplomatickým pracovníkům na dobu výkonu funkce - hospodářům úřadů a jiným.

- **Chargé d'affaires**⁷⁷ – šéf diplomatické mise (vedoucí úřadu), jmenován ministrem zahraničních věcí, není nutný souhlas přijímacího státu (postačí úřední oznámení ministerstvu zahraničních věcí přijímacího státu).
  - **Chargé d'affaires en pied** - stálý vedoucí zastupitelského úřadu, do jehož čela vysílající stát nejmenuje mimořádného a zplnomocněného velvyslance. Příčinou jmenování *chargé d'affaires en pied* mohou být mimo jiné i politické důvody, kdy není projevem zájem vztahy povyšovat na velvyslaneckou úroveň.
  - **Chargé d'affaires ad interim**⁷⁸ - diplomatický zástupce, který má za úkol dočasně vést zastupitelský úřad po dobu nepřítomnosti mimořádného a zplnomocněného velvyslance, který stojí nebo má stát v jeho čele (například v mezidobí před jmenováním nového velvyslance).
- **Generální konzul** – vedoucí generálního konzulátu (zastupuje vysílající zemi, tedy ČR na určitém území)
- **Velvyslanec se zvláštním posláním** – osoba pověřená k plnění specifického úkolu.
- **Přidělenec**⁷⁹ – např. obchodní přidělenec, kulturní přidělenec, vojenský přidělenec⁸⁰

---

⁷⁵ *Mimořádným a zplnomocněným velvyslancem* může být pouze šéf diplomatické mise, avšak hodnost *velvyslanec* může mít vícero diplomatických zástupců. Na velvyslanectví České republiky v Bruselu je mimořádným a zplnomocněným velvyslancem Ivo Šrámek, na Stálém zastoupení České republiky při EU je mimořádným a zplnomocněným velvyslancem Martin Povejšil, avšak v hodnosti velvyslanec tam je vícero zaměstnanců (např. vedoucí Politického a bezpečnostního výboru).

⁷⁶ Viz kapitola *Právní rámec Velvyslanectví České republiky v Bruselu*.

⁷⁷ *Chargé d'affaires* je diplomatická funkce, ne diplomatická hodnost. Diplomáté pověřeni funkcí *chargé d'affaires en pied* patří zpravidla mezi vedoucí a vyšší diplomaty, tzn. že mohou mít hodnost *velvyslanec, rada - vyslanec* nebo *velvyslanecký rada*. Vzájemné zahraniční vztahy na úrovni *chargé d'affaires* má Česká republika např. na Kubě. Belgie měla svého prvního vyslaného diplomatického zástupce na území Československa ve funkci *chargé d'affaires*. Byl jím pan G. de Ramaixe. Československá republika měla v Belgii naopak vyslance Karla Mečíře. Dříve se běžně používala funkce *vyslance* jako šéfa mise, který působil na vyslanectví. Dle Vídeňské úmluvy o diplomatických stycích se *vyslance* řadí do druhé skupiny.

⁷⁸ Viz kapitola 2.1, kde se sděluje, že v roce 1945 byl v Belgii pověřen diplomatický zástupce pan Lelek do funkce *chargé d'affaires ad interim*, aby dočasně vedl vyslanectví v Belgii. O rok později nastupuje pan Rakšány v hodnosti *vyslance*.

⁷⁹ Přidělenec se ve francouzštině nazývá *attaché* (odtud výraz např. vojenský atašé). Nesmí se to však zaměňovat s hodností *attaché*. Přidělenci mohou mít jakoukoliv diplomatickou hodnost.

6.2 Hodnosti na konzulátu

Diplomatičtí pracovníci konzulátu mají po dobu svého pobytu v zahraničí tyto diplomatické hodnosti:

Tabulka 2: Hodnosti na konzulátu

Funkce	Hodnost
Generální konzul	Velvyslanec, vyslanec, rada
Konzul	Velvyslanecký rada, I. tajemník
Vícekonzul	II. a III. tajemník
Konzulární jednatel	Attaché

Zdroj: Ministerstvo zahraničních věcí ČR

6.3 Shrnutí

Diplomatické hodnosti jsou samozřejmě shodné jak pro velvyslanectví, tak pro SZ. Významný rozdíl je např. následující: Na velvyslanectví je pouze jeden člověk, který má dle tzv. *diplomatického stáří* hodnost velvyslanec, a tím je šéf mise, který má funkci *mimořádného a zplnomocněného velvyslance*.

Na SZ je vícero lidí, kteří mají nejvyšší diplomatickou hodnost, tudíž *velvyslanec* (např. vedoucí sekce COPS nebo COREPERU), ale *mimořádným a zplnomocněným velvyslancem* je pouze vedoucí celé mise. Konzulární funkce se nebudou týkat SZ, protože neposkytuje konzulární služby.

---

⁸⁰ Vojenský přidělenec, který působí na diplomatických misích, je zvláštní tím, že nespadá pod ministerstvo zahraničních věcí, ale pod ministerstvo obrany, tudíž hodnost, kterou má, není přidělována dle Kariérního řádu MZV.

7 Překladatelské zvláštnosti

Kapitola obsahuje francouzsko-český glosář, který je rozdělený do několika kategorií – *Diplomatické hodnosti, diplomatické funkce a ostatní*. Každá tabulka je řazena abecedně dle francouzského výrazu. Glosář je zaměřený na terminologii, která je používána v diplomacii. V této kapitole budou rozebírány některé francouzské výrazy a jejich české ekvivalenty. Tyto výrazy jsou v glosáři tučně zvýrazněné. Součástí kapitoly bude i podkapitola *Vliv franouzštiny na vývoj českého jazyka*. Jedná se o slova z vybraných politických zpráv z Bruselu, u kterých je patrné, že je autor převzal z francouzštiny.

Tabulka 1: Diplomatické hodnosti

Ambassadeur	Velvyslanec
Attaché	Attaché
Conseiller d'Ambassade	Velvyslanecký rada
Ministre conseiller	Rada - vyslanec
1 ^{er} Secrétaire	1. tajemník
2 ^{em} Secrétaire	2. tajemník
3 ^{em} Secrétaire	3. tajemník

Tabulka 2: Diplomatické funkce

Agent diplomatique	Diplomatický zástupce
Ambassadeur/riche	Velvyslanec/kyně
Attaché de l'air	Letecký přidělenec
Attaché militaire	Vojenský přidělenec
Attaché naval	Námořní přidělenec
Conseiller commercial	Obchodní rada
Consul d'honoraire	Honorární konzul
Domestique privé	Soukromá služebná osoba
Employé consulaire	Konzulární zaměstnanec
Fonctionnaire consulaire	Konzulární úředník

Chargé d'affaires	Chargé d'affaires
Chef de mission	Šéf mise, vedoucí mise
Chef de poste consulaire	Vedoucí konzulárního úřadu
Membre du personnel de service	Člen služebního personálu
Nonce	Nuncius

Tabulka 3: Ostatní

Accréditation	Akreditace
Acte discrétionnaire	Diskréční akt
Acte peu amical	Nevlídny akt
Agrément	Agrément, souhlas
Ambassade	Velvyslanectví
Centre tchèque	České centrum
Convention de Vienne sur la représentation des Etats dans leurs relations avec des organisations internationales de caractère universel	Vídeňská úmluva o zastoupení států v jejich vztazích s mezinárodními organizacemi univerzální povahy
Convention de Vienne sur les relations consulaires	Vídeňská úmluva o konzulárních stycích
Convention de Vienne sur les relations diplomatiques	Vídeňská úmluva o diplomatických stycích
Courrier diplomatique	Diplomatická pošta
Décision bilatérale	Bilaterální vůle
Décision unilatérale	Unilaterální vůle
Demeure privée	Soukromá rezidence
Diplomatie bilatérale	Bilaterální diplomacie
Diplomatie multilatérale	Multilaterální

	diplomacie
État accréditaire	Přijímací stát
État accréditant	Vysílající stát
État d'envoi	Vysílající stát
État d'hôte	Hostitelský stát
État de résidence	Přijímací stát
Immunité de la juridiction pénale	Vynětí z trestní jurisdikce
Immunité fiscale et douanière	Daňová a celní imunita
Inviolabilité	Nedotknutelnost
Inviolabilité de la personne	Osobní nedotknutelnost
Lettres de créance	Pověřovací listiny
Locaux de la mission	Místnosti mise
Note verbale	Verbální nóta/diplomatická nóta
Plénipotentiaire	Zplnomocněný
Privilèges et immunités	Výsady a imunity
Rang	Hodnost
Rupture des relations diplomatiques	Přerušování diplomatických styků
Son Excellence Monsieur /Madame (abréviation: S. E. M. ou S. E. Mme) ⁸¹	Jeho Excellence pan/paní
Valise diplomatique	Diplomatické zavazadlo

---

⁸¹ Aby se zachovala zdvořilost a diplomatická etiketa, je velvyslanec osloven *Jeho Excelence*. Používá se v diplomatických nótách.

7.1 Vybrané výrazy:

Attaché

U tohoto příkladu si lze povšimnout překladatelské „zvláštnosti.“ Výraz *attaché* se do cílového českého jazyka nepřekládá, nýbrž se ponechává v původním jazyce, ale pouze pokud to znamená diplomatickou hodnost. Pokud se tímto výrazem myslí diplomatická funkce, překládá se tento výraz buď jako *přidělenec*, nebo *atašé* (viz výše Tabulka 1 a 2).

Chargé d'affaires

Tento výraz se v cílovém českém jazyce ponechává jako *chargé d'affaires*.

Chef de mission a chef de poste consulaire

Výraz *chef de mission* se nachází např. ve Vídeňské úmluvě o diplomatických stycích. V úředním překladu úmluvy se tento výraz překládá jako *šéf mise*.

Výraz *chef de poste consulaire* se nachází ve Vídeňské úmluvě o konzulárních stycích. V české verzi úmluvy je tento výraz přeložený jako *vedoucí konzulárního úřadu*. Vystává zde otázka, proč je slovo *chef* přeloženo odlišně. Jedna z možných hypotéz, proč k tomu došlo, je, že tyto dvě úmluvy mohly být přeloženy např. dvěma rozdílnými překladateli (Vídeňská úmluva o diplomatických stycích byla vyhotovena v roce 1961, přičemž Vídeňská úmluva o konzulárních stycích o dva roky později), anebo překladatel ponechal již zažitý výraz „šéf“. Z některých zpráv z Bruselu totiž vyplývá, že se dříve slovo *šéf* v této souvislosti používalo velmi hojně.⁸²

Ve Vídeňské úmluvě o zastoupení států v jejich vztazích s mezinárodními organizacemi univerzální povahy (z roku 1975) je výraz *chef de mission* překládán jako *vedoucí mise*.

État accréditaire, État accréditant versus État de résidence, État d'envoi

Výrazy *État accréditaire* a *État accréditant* jsou překládány stejně jako výrazy *État de résidence* a *État d'envoi* tedy *přijímací stát* a *vysílající stát*. Výrazy *État accréditant* a *accréditaire* jsou používány ve Vídeňské úmluvě o diplomatických

---

⁸² Viz např. diplomatická nóta č. 327 z r. 1929 ve věci Konsulát ČSR v Bruselu.

stycích, kde je stanoveno, že pro zahájení diplomatické mise je nutná akreditace šéfa mise.

Výrazy *État de résidence* a *État d'envoi* jsou používány ve Vídeňské úmluvě o konzulárních stycích. Není nutná akreditace vedoucího konzulárního úřadu.

État d'hôte

Výraz *État d'hôte* se překládá jako *hostitelský stát*. Je používán ve Vídeňské úmluvě o zastoupení států v jejich vztazích s mezinárodními organizacemi univerzální povahy. Příkladem hostitelského státu může být Belgie. Belgie je hostitelský stát pro EU, ale zároveň je i přijímací stát (*État de résidence*) pro zastoupení cizích zemí.

7. 2 Vliv francouzštiny na vývoj českého jazyka:⁸³

Původní český výraz	Francouzský výraz	Současný český výraz
Flámský ⁸⁴	Flamand	Vlámský
Interpellovat ⁸⁵	Interpeller	Interpelovat
Théma ⁸⁶	Thème	Téma
Loyalita ⁸⁷	Loyauté	Loajalita

Na uvedených příkladech je patrné, jaký vliv měla francouzština na rozšiřování slovní zásoby češtiny. Viz příklad slovo *flámský*. Autor politické zprávy převzal toto slovo z francouzského *flamand*. Dnes se však používá slovo *vlámský*.

---

⁸³ Jedná se o slova z vybraných politických zpráv, která použil autor daných politických zpráv. Je z toho patrné, že byl ovlivněn francouzštinou. Politické zprávy pochází z roku 1920 a 1930.

⁸⁴ Viz Příloha č. 5.

⁸⁵ Viz Příloha č. 6.

⁸⁶ Viz Příloha č. 6.

⁸⁷ Viz Příloha č. 7.

Závěr

Cílem mé práce bylo porovnat činnost a postavení Stálého zastoupení České republiky při Evropské unii se sídlem v Bruselu a Velvyslanectví České republiky se sídlem tamtéž, tudíž najít vzájemné rozdíly nebo případné shody. Na základě zjištěných informací jsem došla k závěru, že obě instituce se spíše odlišují, ale v jistém směrech jsem našla i shody. V této práci jsem si stanovila i druhotný cíl, a to poukázat na překladatelské zvláštnosti v oblasti diplomacie.

Pro naplnění cíle jsem svoji práci rozdělila do sedmi kapitol. První kapitola se zabývá obecnými informacemi o Belgii a administrativním členěním Belgie. Cílem první kapitoly byl převážně informační charakter, i když je zde patrná shoda mezi institucemi. Obě sídlí v Belgii, konkrétně v hlavním městě v Bruselu.

Další kapitola je zaměřena na historii obou institucí. Závěrem kapitoly je, že vznik obou institucí má naprosto odlišný počátek a důvody vzniku, což je ovlivněno rozdílnými historickými souvislostmi, které jejich vzniku předcházely. Ve zmíněné kapitole bylo však nutné se podívat mnohem hlouběji do historie, tudíž k počátku vzájemných bilaterálních vztahů belgicko-československých a k utvoření Stále mise Československé socialistické republiky při Evropských společenstvích. Z toho vyplývá, že pro pochopení základního rozdílu bylo nutné pohlédnout na tzv. „předky“ sledovaných institucí. Bylo taktéž naprosto nezbytné si uvědomit časový rozdíl mezi započnutím bilaterálních vztahů belgicko-československých a vznikem stálé mise. Ten rozdíl činí 70 let.

Třetí kapitola zkoumá právní rámec předmětných institucí. Pro nalezení rozdílů jsem konzultovala zdroje mezinárodního práva, konkrétně *Vídeňskou úmluvu o diplomatických stycích*, *Vídeňskou úmluvu o konzulárních stycích* a *Vídeňskou úmluvu o zastoupení státu v jejích vztazích s mezinárodními organizacemi univerzální povahy*. Používala jsem i sekundární zdroje, např. *Mezinárodní právo veřejné, oficiální stránky Organizace spojených národů (dále OSN)* atd. Ze zjištěných poznatků vyplývá, že právní rámec velvyslanectví se pohybuje na úrovni bilaterální diplomacie (jedná se o zastoupení státu v cizí zemi), tzn. že ho upravují výše zmíněné *Vídeňské úmluvy o diplomatických a konzulárních stycích*. Vzájemné bilaterální vztahy se musí řídit i smlouvami uzavřenými mezi Českou republikou a Belgií (viz Příloha 1).

Zjistit právní rámec SZ bylo podstatně složitější. Již v úvodu jsem vycházela z hypotézy, že ho bude upravovat výlučně mezinárodní právo. Pro určení právního

rámce SZ jsem se této domněnky držela. Disponovala jsem však nedostatkem konkrétních informací. Vzhledem ke skutečnosti, že se jedná o Stálé zastoupení České republiky při Evropské unii, bylo nejprve nezbytné zjistit, zda je EU vůbec mezinárodní organizace. Odpověď jsem hledala v knížce *Mezinárodní právo veřejné* od Čepelky a Šturmy. Na základě zjištěných informací jsem dospěla k závěru, že ano. Díky tomuto faktu jsem usoudila, že právní rámec SZ je stejný, jako je právní rámec stálých misí při mezinárodních organizacích. Mezinárodní právo stanovuje, že samotný fakt, že stát vstoupil do EU, dává takovému státu právo zřídit si stálou misi při této mezinárodní organizaci. Není zde třeba svolení, tudíž se jedná o jednostrannou vůli. Tato skutečnost je významným rozdílem oproti velvyslanectví. Pro zřízení velvyslanectví je dle *Vídeňské úmluvy o diplomatických stycích* nutný souhlas přijímacího státu, tzv. *agrément* nebo *exekvatur*, tudíž se jedná o bilaterální vůli.

Při tvorbě kapitoly o právním rámci SZ jsem si myslela, že se na něj bude vztahovat *Vídeňská úmluva o zastoupení států v jejich vztazích s mezinárodními organizacemi univerzální povahy*. Tuto hypotézu jsem si sama vyvrátila na základě zjištěných informací. V úmluvě jsou stanoveny podmínky platnosti, tzn. že smlouva nabývá platnosti 30. den po uložení 35. ratifikační listiny. Nejprve bylo nutné určit, zda bylo uloženo 35 ratifikačních listin. Tuto informaci jsem našla na stránkách OSN, protože úmluvy tohoto typu jsou uloženy u generálního tajemníka OSN. Ke dni 30.11.2012 bylo uloženo 34 listin. Tento fakt však nevylučuje možnost, že by se v budoucnu smlouva vztahovala na stálé mise při EU. Skutečnost, která to vylučuje je v článku 2 zmíněné úmluvy. Stanovuje se, že ji hostitelský stát musí přijmout. Hostitelským státem je samozřejmě Belgie, protože sídlo EU je v Bruselu. Na stránkách OSN není napsáno, že by ji Belgie podepsala. Z výše uvedeného jsem došla k závěru, že se tato úmluva ani v budoucnu nebude vztahovat na předmětné SZ.

V této kapitole jsem našla i shody. Těmi jsou výsady a imunity diplomatických zástupců. Ty se pro obě instituce řídí *Vídeňskou úmluvou o diplomatických stycích*.

Čtvrtá kapitola se zaměřuje na činnost institucí. V úvodu jsem předpokládala, že hlavní rozdíl bude v náplni každé instituce. Tento předpoklad se potvrdil. Velvyslanectví se zabírá takovými činnostmi, které nepřesahují rámec bilaterálních vztahů, což znamená, že se zabírá pouze vztahem ČR a Belgie. Velvyslanectví poskytuje nejen diplomatické služby, ale i konzulární.

Náplň SZ je naprosto odlišná. SZ se zabírá takovými činnostmi, které jsou v rámci multilaterální diplomacie, což znamená, že se zabírá vztahem ČR a EU. SZ

neposkytuje konzulární služby, ani se nezaobírá např. vnitropolitickou situací Belgie, protože to patří do povinností velvyslanectví. Činnosti obou institucí jsou zcela odlišné, aby se zachovala co největší efektivita. Pro lepší pochopení rozdělení jednotlivých činností jsem mimo jiné vycházela i z ústních zdrojů.

Kapitola pátá se věnuje organizační struktuře. Na začátku jsem se domnívala, že zde budou veliké rozdíly. Opět se můj předpoklad potvrdil. Organizační struktura je velice odlišná. Velvyslanectví je malý úřad, je tam 8 zaměstnanců. SZ je největší zastupitelský úřad v zahraničí, momentálně je tam 91 zaměstnanců.

Kapitola následující je věnována diplomatickým hodnostem a funkcím, kde jsem našla taktéž rozdílnost, ale i podobnost. Příkladem uvedu hodnost *velvyslanec*. Na velvyslanectví má tuto nejvyšší hodnost pouze šéf mise, avšak na SZ je vícero lidí, kteří mají hodnost *velvyslanec*.

Poslední část slouží k naplnění mého druhotného cíle. Součástí této kapitoly je francouzsko-český glosář. Ten se zabývá diplomatickou terminologií, kde jsem se snažila poukazovat na překladatelské „zvláštnosti“, kterých jsem si povšimla. Jako příklad uvádím termín *attaché*. Dle francouzsko-českého slovníku to v cílovém českém jazyce může znamenat *přidělenec* nebo *atašé*. Vzhledem k tomu, že se slovo *attaché* používá ve dvou významech a to pro diplomatickou hodnost a diplomatickou funkci, vyvstává tu otázka, jakým způsobem se to bude rozlišovat, aby nedošlo k záměně. Povšimla jsem si, že české zastupitelské úřady⁸⁸ a Ministerstvo zahraničních věcí ČR používají pro označení hodnosti původní francouzský výraz *attaché*. Z toho vyplývá, že se slova *přidělenec* nebo *atašé* používají pro označení funkce.

Celá problematika je velice složitá a rozsáhlá a zasluhovala by bližšího zkoumání do budoucna. Bylo by zajímavé dovysvětlit např. právní úpravu SZ. Ohledně této oblasti vyvstává mnoho otázek, např. zda nedochází k prolínání evropského práva s mezinárodním nebo jakým způsobem byly stálé mise při EU upraveny před Lisabonskou smlouvou. Před Lisabonskou smlouvou neměla EU právní subjektivitu, tudíž je spekulativní, zda se jednalo o mezinárodní organizaci.

---

⁸⁸Vycházela jsem z oficiálních stránek *Velvyslanectví České republiky v Bruselu a v Paříži*.

Přílohy

Příloha 1: Bilaterální smlouvy uzavřené mezi Belgickým královstvím a Českou republikou⁸⁹

1. Úmluva o vydávání zločinců a právní pomoci ve věcech trestních uzavřená mezi Republikou Československou a Královstvím Belgickým, 1927;
2. Úmluva o řízení smírčím, rozhodčím a soudním mezi republikou Československou a královstvím Belgickým, 1929;
3. Ujednání mezi vládou československou a vládou belgickou o přijímání cizinců, kteří se chtějí zdokonalit ve svých znalostech odborných a jazykových, 1937;
4. Dohoda o kulturních stycích mezi republikou Československou a královstvím Belgickým, 1947;
5. Prohlášení mezi Československem a Belgií o vzájemném bezplatném vydávání opisů listin osobního stavu, žádaných v zájmu administrativním a ve prospěch nemajetných osob, 1948;
6. Dohoda mezi Československou republikou ze strany jedné a Belgií a Lucemburským velkovévodstvím ze strany druhé o náhradě za jisté belgické a lucemburské zájmy v Československu a Dodatkový protokol, 1952;
7. Dodatek k Dohodě mezi Československou republikou ze strany jedné a Belgií a Lucemburským velkovévodstvím ze strany druhé o náhradě za jisté belgické a lucemburské zájmy v Československu a k Dodatkovému protokolu ze dne 30. září 1952, 1964;
8. Dohoda mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Belgického království o mezinárodní silniční dopravě, 1968;
9. Konzulární úmluva mezi Československou socialistickou republikou a Belgickým královstvím, 1976;
10. Smlouva mezi Československou socialistickou republikou a Belgickým královstvím o právní pomoci ve věcech občanských, rodinných a obchodních, 1984;

---

⁸⁹ Dostupné z: http://www.mzv.cz/jnp/cz/encyklopedie_statu/evropa/belgie/smlouvy/index.html. [cit. 2012-11-25].

Některé smlouvy byly uzavřené mezi jedním regionem Belgie a ČR. Ne všechny smlouvy jsou uzavřené na federální úrovni.

11. Dohoda mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Belgického království o spolupráci v oblasti zdravotnictví a lékařských věd, 1987;
12. Dohoda mezi vládou České a Slovenské Federativní Republiky a vládou Belgického království a spolupráci v oblasti ochrany životního prostředí, 1991;
13. Dodatek k Dohodě mezi Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy České republiky a Ministerstvem školství, mládeže a sportu Slovenské republiky a Sdružením pro šíření výchovy a vzdělávání v zahraničí A.P.E.F.E., 1992;
14. Ujednání mezi Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy České republiky a Ministerstvem Vlámského společenství Belgického království o spolupráci v oblasti středního školství, 1996;
15. Smlouva mezi Českou republikou a Belgickým královstvím o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a z majetku a Protokol k ní, 1996;
16. Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Belgického království o sukcesi do dvoustranných smluv sjednaná výměnou nót, 1996;
17. Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Belgického království o letecké dopravě, 1998;
18. Ujednání mezi Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy České republiky a Generálním komisariátem pro mezinárodní vztahy Francouzského společenství Belgie o rozvoji česko-francouzských tříd a jejich činnosti v gymnáziích v České republice, 2000;
19. Dohoda o spolupráci mezi vládou České republiky na straně jedné a vládou Francouzského společenství Belgie a vládou Valonského regionu na straně druhé, 2001;
20. Ujednání mezi Ministerstvem obrany České republiky a Ministerstvem obrany Belgického království o zabezpečení letecké přepravy, 2001;
21. Dohoda o spolupráci mezi vládou České republiky a Vlámskou vládou, 2002;
22. Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Belgického království o policejní spolupráci, 2008.

Příloha 2: Seznam šéfů na Velvyslanectví České republiky v Bruselu⁹⁰

Šéf mise	Datum odevzdání pověřovacích listin
Karel Halla, vládní delegát	11.6.1919
Karel Mečíř, vyslanec	21.9.1919
Ludvík Strimpl, vyslanec	15.8.1922
Dr. František Havlíček, vyslanec	21.10.1927
Dr. Vladimír Slavík, vyslanec	23.10.1931
Dr. Josef Lelek, chargé d'affaires a.i.	1.12.1945
Dr. Dezider Rakšany, vyslanec	28.8.1946
Jan Ohlídal, vyslanec	18.1.1951
Dr. František Josíf, vyslanec	26.10.1955
Vladimír Ludvík, vyslanec	19.10.1959
Miloslav Šustal, vyslanec	26.11.1962
Miloslav Šustal, vyslanec	12.12.1963
Dr. Jaroslav Tauber, velvyslanec	16.12.1966
Vladimír Koucký, velvyslanec	4.11.1970
Karel Havlík, velvyslanec	2.3.1979
Jaroslav Kvaček, velvyslanec	2.3.1984
Karel Lukáš, velvyslanec	17.1.1988
Jaroslav Šedivý, velvyslanec	14.1.1996
Jiří Havlík, velvyslanec	12.2.2003
Vladimír Müller, velvyslanec	10.10.2006
Ivo Šrámek, velvyslanec	10.6.2011

---

⁹⁰ *Příručka o navázání diplomatických styků a diplomatická zastoupení Československa v cizině a cizích zemí v Československu 1918 – 1985.* Praha: Federální ministerstvo zahraničních věcí, Archivně dokumentační odbor. 1987. Str. 86

MINISTERSTVO ZAHRANIČNÍCH VĚCÍ ČESKÉ REPUBLIKY. *Odpověď na dotaz č.j.124681/2012-TO.* [cit. 2012-12-07].

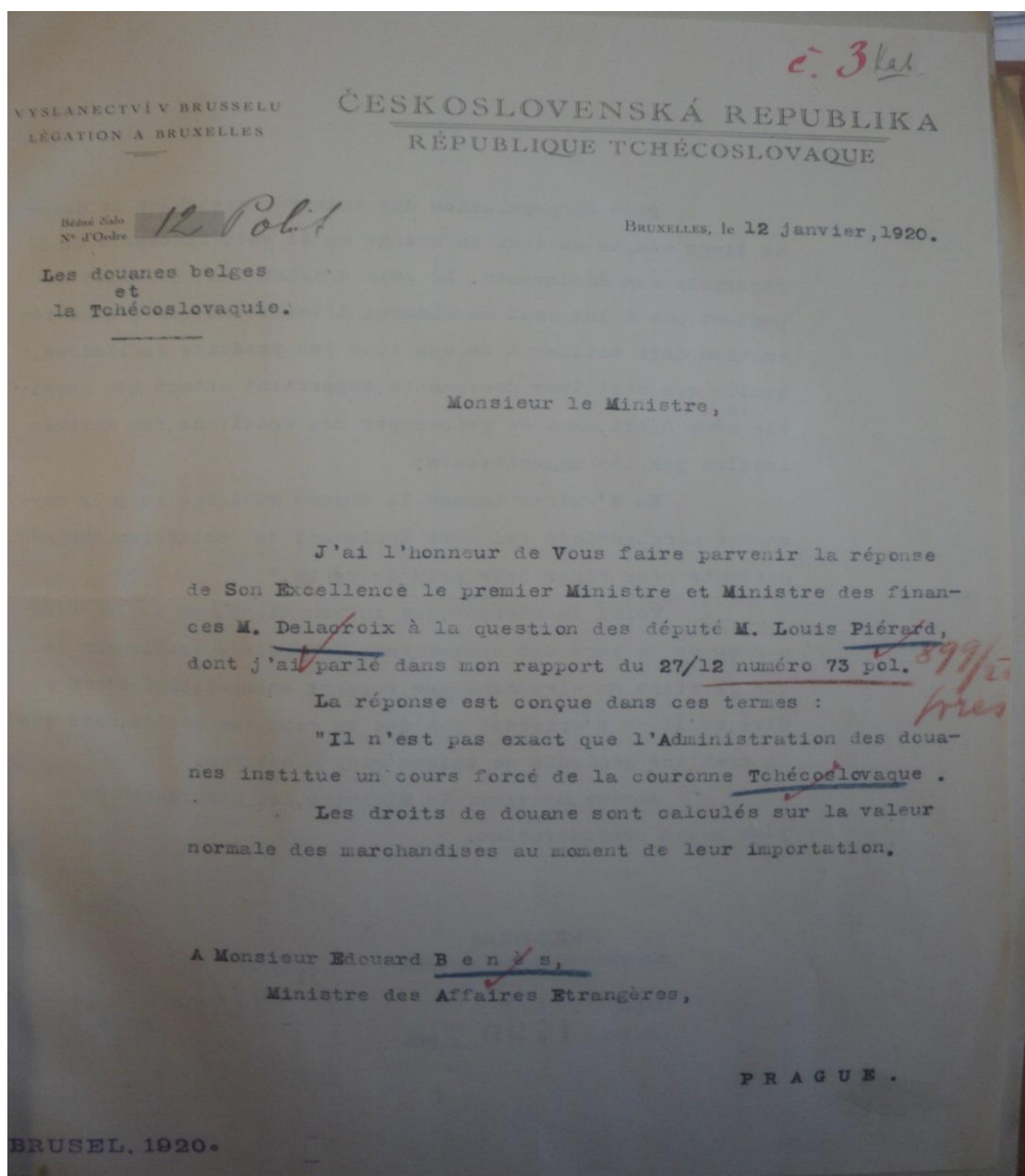
Příloha 3: Seznam šéfů na Stálém zastoupení České republiky při EU⁹¹

Šéf mise	V úřadu od - do
velvyslanec Karel Lukáš	1989 až 1993
velvyslanec Josef Kreuter	1993 až 2000
velvyslanec Libor Sečka	2000 až 2002
velvyslanec Pavel Telička	2003 až 2004
velvyslanec Jan Kohout	2004 až 2008
velvyslankyně Milena Vicensová	2008 až 2012
velvyslanec Martin Povejšil	2012 až současnost

---

⁹¹ Dostupnéz: http://www.mzv.cz/representation_brussels/cz/o_stalem_zastoupeni/byvali_velvyslanci/index.html. [cit. 2012-11-25].

Příloha 4: Část diplomatické nóty z roku 1920⁹²

Zdroj: Archiv Ministerstva zahraničních věcí ČR

⁹² Archiv Ministerstva zahraničních věcí ČR (AMZV). Sekce I. Fond Prezidium 1918 -1939, Belgie - Brusel, k. č. 3.

Příloha 5: Část politické zprávy z Bruselu 1⁹³

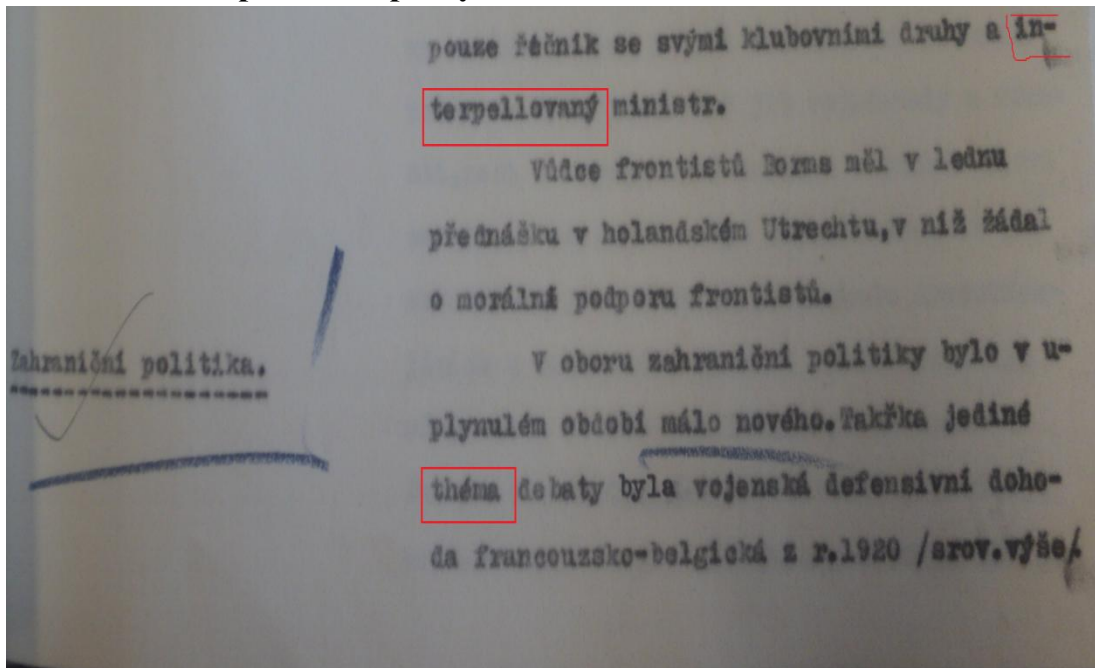
Od těchto dob událo se ledacos. Předně aktivistický vůdce Borms odsouzený k smrti dosáhl toho, že trest smrti mu byl změ-
nen v doživotní žalář, za druhé vedoucí osobnosti všenizozemské-
ho svazu v Holandsku vydali veliké provolání ve prospěch utlačo-
vaných " nizozemských vlastenců " to jest flámských aktivistů v
Belgii. Jediný významný list flámský vycházející ve spustošeném
území "Poperinghenaar" vypráví zeela vážně, že vláda propouští
z vězení odsouzené vrahy, aby měla dost místa pro aktivisty, kte-
ré tam posílá. Všecko to vyvrcholilo dne 1. února, kdy spáchal ve
vězení sebevraždu aktivista Hainaut odsouzený pro aktivistickou
propagandu na 10, pak 5 let do žaláře.

Zdroj: Archiv Ministerstva zahraničních věcí ČR

⁹³ Archiv Ministerstva zahraničních věcí ČR (AMZV). Sekce I. Fond Prezidium 1918 -1939, Belgie - Brusel, k. č. 30.

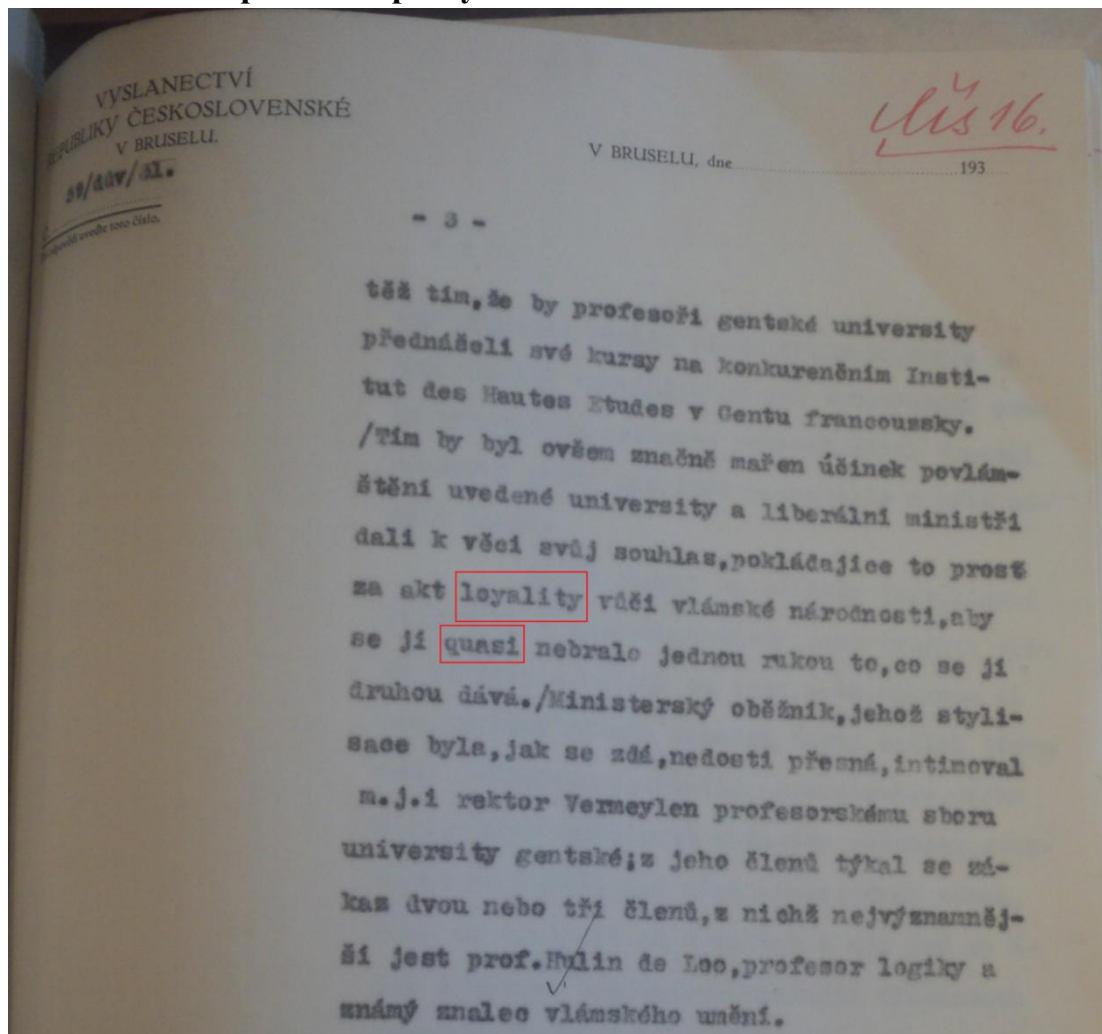
Příloha 6: Část politické zprávy z Bruselu 2⁹⁴

Zdroj: Archiv Ministerstva zahraničních věcí ČR

⁹⁴ Archiv Ministerstva zahraničních věcí ČR (AMZV). Sekce I. Fond Prezidium 1918 – 1939. Belgie – Brusel. k. č. 16.

Příloha 7: Část politické zprávy z Bruselu 3⁹⁵

Zdroj: Archiv Ministerstva zahraničních věcí ČR

⁹⁵ Archiv Ministerstva zahraničních věcí ČR (AMZV). Sekce I. Fond Prezidium 1918 – 1939. Belgie – Brusel. k. č. 16.

VLÁDA ČESKÉ REPUBLIKY

USNESENÍ VLÁDY ČESKÉ REPUBLIKY

ze dne 27. února 2002 č. 208 + P

k transformaci Mise České republiky při Evropských společenstvích
na Stálé zastoupení České republiky při Evropské unii

V l á d a

I. b e r e n a v ě d o m í etapy a finanční náklady transformace Mise České republiky při Evropských společenstvích na Stálé zastoupení České republiky při Evropské unii tak, jak je uvedeno v příloze tohoto usnesení a v části III předloženého materiálu (dále jen „transformace“);

II. u k l á d á

1. ministru financí uvolnit finanční prostředky ve výši 10 mil. Kč z rozpočtové kapitoly Všeobecná pokladní správa, položky Vládní rozpočtová rezerva, do rozpočtové kapitoly Ministerstva zahraničních věcí pro realizaci I. etapy transformace,

2. místopředsedovi vlády a ministru zahraničních věcí

a) realizovat I. etapu transformace tak, jak je uvedeno v bodě I tohoto usnesení s využitím restrukturalizace výdajů rozpočtové kapitoly Ministerstva zahraničních věcí státního rozpočtu České republiky na rok 2002, do výše 10 mil. Kč,

b) zahrnout II. etapu transformace tak, jak je uvedeno v bodě I tohoto usnesení do návrhu rozpočtové kapitoly Ministerstva zahraničních věcí návrhu státního rozpočtu České republiky na rok 2003.

---

⁹⁶ Dostupné z <http://racek.vlada.cz/usneseni/usnweb.nsf/0/B792E191250209C5C12571B6007E7A5>

Provedou:
místopředseda vlády a
ministr zahraničních věcí,
ministr financí

Předseda vlády
Ing. Miloš Z e m a n , v. r.

P ř í l o h a
k usnesení vlády
ze dne 27. února 2002 č. 208

**Etapy a finanční náklady transformace Mise České republiky
při Evropských společenstvích
na Stálé zastoupení České republiky při Evropské unii**

	Završení k	Počet diplomatických pracovníků	Počet nediplomatických pracovníků	Finanční náklady
Současný stav	31. 12. 2001	24	21	
I. etapa	1. 1. 2003	35	28	19 424 923,-Kč
II. etapa	1. 1. 2004	55	36	133 033 455,-Kč

Résumé

L'objectif de ce mémoire est de comparer les activités et la position de la Représentation permanente de la République Tchèque auprès de l'Union européenne (ci-après dénommée « la RP »), et de l'Ambassade de la République Tchèque à Bruxelles (ci-après dénommée « l'Ambassade »), c'est-à-dire trouver les différences et les similarités. Le second objectif de ce travail est de mentionner les particularités de traduction en matière de diplomatie.

Ce travail se divise en sept chapitres. Le premier chapitre contient des informations générales sur la Belgique et son organisation administrative. Il montre les similitudes entre les institutions. Leur siège commun est Bruxelles, capitale de la Belgique.

Le second chapitre vise l'histoire des deux institutions. La conclusion du chapitre est que la fondation des deux institutions a connu un début et des raisons de création complètement différentes, suite aux rapports historiques différents qui ont précédé leur fondation. Ce chapitre a exigé de pénétrer plus profondément dans l'histoire, c'est-à-dire le début des relations bilatérales mutuelles entre la Belgique et la Tchécoslovaquie et la fondation de la Mission permanente de la République socialiste tchécoslovaque auprès des Communautés européennes. Afin de comprendre la différence de base, il a fallu examiner lesdits « ancêtres » des institutions étudiées. Il fallait également comprendre la différence temporelle entre le début des relations bilatérales entre la Belgique et la Tchécoslovaquie et la création de la mission permanente. Cette différence est de 70 ans.

Le chapitre trois examine le cadre juridique des institutions concernées. Pour découvrir les différences, la consultation de diverses sources du droit international a été importante, à savoir *la Convention de Vienne sur les relations diplomatiques*, *la Convention de Vienne sur les relations consulaires* et *la Convention de Vienne sur la représentation des États dans leurs relations avec les organisations internationales de caractère universel*. D'autres sources secondaires ont aussi été utilisées, telles que *le droit international public*, *les pages officielles de l'Organisation des Nations Unies (ONU)* etc. Il en découle que le cadre juridique de l'ambassade se situe au niveau de la diplomatie bilatérale, c'est-à-dire qu'il est régi par *les Conventions de Vienne sur les relations diplomatiques et consulaires* susmentionnées.

Déterminer le cadre juridique de la RP a été une question plus compliquée. Le droit international stipule que le fait que la République tchèque ait adhéré à l'Union européenne (ci-après dénommée « l'UE ») lui donne le droit de créer une mission permanente auprès de cette organisation internationale. Elle n'a pas besoin d'autorisation, il s'agit donc d'une décision unilatérale. Cette réalité est une différence importante par rapport à l'ambassade.

Le chapitre quatre est consacré aux activités des institutions. L'ambassade réalise des activités qui ne dépassent pas le cadre des relations bilatérales. Cela signifie qu'elle s'occupe seulement des relations entre la République Tchèque et la Belgique. Elle offre des services diplomatiques et consulaires.

L'activité de travail de la RP est complètement différente. La RP développe des activités dans le cadre de la diplomatie multilatérale, c'est-à-dire les relations entre la République Tchèque et l'UE. Elle n'accorde pas de services consulaires.

Le chapitre cinq se consacre à la structure d'organisation. L'Ambassade est une petite représentation avec 8 employés. La RP est la plus grande représentation à l'étranger, avec actuellement 91 employés.

Le sixième chapitre est consacré aux rangs et fonctions diplomatiques où sont recensées leurs différences et similarités. Par exemple le rang d'ambassadeur. A l'Ambassade, ce rang le plus élevé correspond au chef de mission, alors que dans les RP, plusieurs personnes ont le rang d'ambassadeur.

Finalement, la dernière partie est consacrée aux particularités de traduction en matière de diplomatie. Il traite donc la terminologie diplomatique et a pour but d'attirer l'attention sur les « particularités » de traduction remarquées. Le glossaire y est compris.

Cette problématique est vaste et compliquée et elle mériterait un examen approfondi à l'avenir.

Zdroje:

Archivní zdroje:

Archiv Ministerstva zahraničních věcí ČR (AMZV). Sekce I. Fond Prezidium 1918 – 1939. Honorární konzuláty. Brusel, k. č. 4

Archiv Ministerstva zahraničních věcí ČR (AMZV). Sekce I. Fond Prezidium 1918 – 1939. Belgie - Brusel, k. č. 16

Archiv Ministerstva zahraničních věcí ČR (AMZV). Sekce I. Fond Prezidium 1918 – 1939. Belgie - Brusel, k. č. 30

BENEŠ, Eduard. *Problém malých národů po světové válce*. Praha: Státní nakladatelství ministerstva školství a národní osvěty. 1926.

Příručka o navázání diplomatických styků a diplomatická zastoupení Československa v cizině a cizích zemí v Československu 1918 – 1985. Praha: Federální ministerstvo zahraničních věcí, Archivně dokumentační odbor. 1987.

Tištěné zdroje:

AUTORSKÝ KOLEKTIV PRACOVNÍKŮ LINGEA, *Francouzsko-český a česko-francouzský praktický slovník*. 1. vydání. Brno: Lingea, 2007. ISBN: 978-80-87062-16-6.

ČEPELKA Č., ŠTURMA P., *Mezinárodní právo veřejné*. 1. vydání. Praha: C.H.Beck. 2008. ISBN: 978-80-7179-728-9.

LARIŠOVÁ, Markéta. *Francouzsko-český, česko-francouzský právní slovník*. Plzeň: Aleš Čeněk, 2008. ISBN 978-80-7380-111-3.

ORT, Alexandr. *Zamyšlení nad českou diplomacií*, Plzeň: Aleš Čeněk, 2010. ISBN: 978-80-7380-270-7.

TOMEŠ, Josef. *Slovník k politickým dějinám Československa 1918 – 1992*, Praha: Budka, 1994. ISBN: 80-901549-2-1.

VACULÍK, Jaroslav. *České menšiny v Evropě a ve světě*. Praha: Libri, 2009. ISBN: 978-80-7277-397-8.

Internetové zdroje:

Bývalí velvyslanci. O stálém zastoupení. STÁLÉ ZASTOUPENÍ ČR PŘI EU. In: www.mzv.cz/eu. [online]. [cit. 2012-11-25]. Dostupné z: http://www.mzv.cz/representation_brussels/cz/o_stalem_zastoupeni/byvali_velvyslanci/index.html

Coordonnées du corps diplomatique. SPF AFFAIRES ÉTRANGÈRES, COMMERCE EXTÉRIEUR ET COOPÉRATION AU DÉVELOPPEMENT, In: www.diplomatie.belgium.be. [online]. Bruxelles, © 2012. [cit. 2013-01-04]. Dostupné z: http://diplomatie.belgium.be/fr/binaries/ReportNomenclatureCD_tcm313-113179.pdf

Geografie Belgie. WIKIMEDIA FOUNDATION. In: www.wikipedia.org [online]. [cit. 2012-11-02]. Dostupné z: <http://cs.wikipedia.org/wiki/Soubor:Belgie-mapa.PNG>

Géographie de la Belgique. In: www.cherchons.be: *Annuaire et portail belge*. [online]. [cit. 2012-11-02]. Dostupné z: <http://www.cherchons.be/geographie-belgique.php>

Hodnosti a funkce diplomatů. MINISTERSTVO ZAHRANIČNÍCH VĚCÍ ČESKÉ REPUBLIKY. In: www.mzv.cz. [online]. [cit. 2012-11-29]. Dostupné z: http://www.mzv.cz/jnp/cz/o_ministerstvu/organizacni_struktura/hodnosti_a_funkce_diplomatu_objasneni.html

Honorární konzuláty. VELVYSLANECTVÍ ČESKÉ REPUBLIKY V BRUSELU. In: www.mzv.cz/brussels. [online]. 2012. [cit. 2012-11-03]. Dostupné z: http://www.mzv.cz/brussels/cz/honorarni_konzulaty/index.html

Honorární konzuláty. PROFI-L PRAHA. In: *www.Honorarni-konzulaty.cz: You can take the world*[online]. Praha, © 2012 [cit. 2013-01-02]. Dostupné z: <http://www.honorarni-konzulat.com/index.html>.

Les Communautés. SERVICE PUBLIC FÉDÉRAL BELGE. In: *Belgium.be: Informations et services officiels* [online]. Bruxelles, © 2012. [cit. 2013-01-02]. Dostupné z: http://www.belgium.be/fr/la_belgique/pouvoirs_publics/communautés/

La Belgique, un Etat fédéral. SERVICE PUBLIC FÉDÉRAL BELGE. In: *Belgium.be: Informations et services officiels* [online]. Bruxelles, © 2012 [cit. 2013-01-02]. Dostupné z: http://www.belgium.be/fr/la_belgique/pouvoirs_publics/la_belgique_federale

Mezinárodní smlouvy. MINISTERSTVO ZAHRANIČNÍCH VĚCÍ ČESKÉ REPUBLIKY. In: *www.mzv.cz*[online]. [cit. 2012-11-25]. Dostupné z: http://www.mzv.cz/jnp/cz/encyklopedie_statu/evropa/belgie/smlouvy/index.html

O Stálém zastoupení: Historie vstupu České republiky do EU.STÁLÉ ZASTOUPENÍ ČESKÉ REPUBLIKY PŘI EU. In:*www.mzv.cz/eu*. 2012. [online]. [cit. 2012-10-20]. Dostupné z: http://www.mzv.cz/representation_brussels/cz/historie_vstupu_ceske_republiky_do_eu/index.html

O Stálém zastoupení: Role Stálého zastoupení při EU. STÁLÉ ZASTOUPENÍ ČESKÉ REPUBLIKY PŘI EU. In: *mzv.cz/eu*. [online]. 2012 [cit. 2013-01-04]. Dostupné z: http://www.mzv.cz/representation_brussels/cz/o_stalem_zastoupeni/index.html

O Velvyslanectví. VELVYSLANECTVÍ ČESKÉ REPUBLIKY V BRUSELU. In: *www.mzv.cz/brussels*. [online]. [cit. 2012-10-21]. Dostupné z: http://www.mzv.cz/brussels/cz/o_velvyslanectvi/index.html

Population - Chiffres population 1990-2011: Population de droit par commune au 1 janvier 2009, 2010, 2011. BELGIAN FEDERAL GOVERNMENT. In: *Economie: SPF*

Economie, PME, Classes moyennes et Energie [online]. Belgique, © 2012. [cit. 2013-01-01]. Dostupné z :http://economie.fgov.be/fr/modules/publications/statistiques/population/population_-_chiffres_population_1990-2010.jsp

Régions. SERVICE PUBLIC FÉDÉRAL BELGE. In: *Belgium.be: Informations et services officiels* [online]. Bruxelles, © 2012. [cit. 2013-01-02]. Dostupné z: http://www.belgium.be/fr/la_belgique/pouvoirs_publics/regions/

Souhrnná teritoriální informace Belgie 2012. MINISTERSTVO PRŮMYSLU A OBCHODU. In: *www.businessinfo.cz* [online]. 2012. [cit. 2012-10-08]. Dostupné z: <http://www.businessinfo.cz/cs/zahranicni-obchod-eu/teritorialni-informace-zeme/belgie.html>

Struktura velvyslanectví. O velvyslanectví. VELVYSLANECTVÍ ČESKÉ REPUBLIKY V PAŘÍŽI. In: *www.mzv.cz/paris* [online]. [cit. 2012-10-21]. Dostupné z: http://www.mzv.cz/paris/cz/o_velvyslanectvi/struktura_velvyslanectvi/index.html

Vienna convention on the representation of states in their relations with international organizations of a universal character. UNITED NATIONS. In: *United Nations Treaty Collections* [online]. 2012, 30.11.12 [cit. 2013-01-03]. Dostupné z: http://treaties.un.org/pages/ViewDetails.aspx?src=TREATY&mtdsg_no=III-11&chapter=3&lang=en

Legislativní dokumenty:

Belgique. Convention de Vienne sur la représentation des États dans leurs relations avec les organisations internationales de caractère universel. In: *www.http://legal.un.org* 1975. Dostupné z: http://untreaty.un.org/ilc/texts/instruments/francais/traites/5_1_1975_francais.pdf

Belgique. Convention de Vienne sur les relations consulaires.

In: *www.http://legal.un.org* 1963. Dostupné z:

http://untreaty.un.org/ilc/texts/instruments/francais/traites/9_2_1963_francais.pdf

Belgique. Convention de Vienne sur les relations diplomatiques.

In: www.legal.un.org.1961. Dostupné z:

http://untreaty.un.org/ilc/texts/instruments/francais/traites/9_1_1961_francais.pdf

Česká republika. Usnesení vlády České republiky: k transformaci Mise České republiky při Evropských společenstvích na Stálé zastoupení České republiky při Evropské unii.

In: www.vlada.cz.2002.

Dostupné z <http://racek.vlada.cz/usneseni/usnweb.nsf/0/B792E191250209C5C12571B60070E7A5>

Česká republika. Vídeňská úmluva o diplomatických stycích. In: <http://smsjm.vse.cz>. 1961. Dostupné z: <http://smsjm.vse.cz/wp-content/uploads/2008/10/mp4.pdf>.

Česká republika. Vídeňská úmluva o konzulárních stycích. In: <http://smsjm.vse.cz>. 1963. Dostupné z: <http://smsjm.vse.cz/wp-content/uploads/2008/10/mp4.pdf>

Česká republika. Vídeňská úmluva o zastoupení států v jejich vztazích s mezinárodními organizacemi univerzální povahy. In: www.ilaw.cas.cz. 1975. Dostupné z: http://untreaty.un.org/ilc/texts/instruments/english/conventions/5_1_1975.pdf

Ústní zdroje:

LIŠKOVÁ, J. Archiv ministerstva zahraničních věcí České republiky. *Ústní zdroj*. [cit. 2012-10-12]

MINISTERSTVO ZAHRANIČNÍCH VĚCÍ ČESKÉ REPUBLIKY, *Odpověď na dotaz č.j. 124681/2012-TO*. [cit. 2012-12-07].

VELVYSLANECTVÍ ČESKÉ REPUBLIKY V BRUSELU, *Ústní zdroj*. [cit. 2012-11-03].

STÁLÉ ZASTOUPENÍ ČESKÉ REPUBLIKY PŘI EU, *Ústní zdroj*. [cit. 2012-11-11].